

UCHWAŁA NR XXX/389/2016
RADY MIEJSKIEJ KALISZA
z dnia 24 listopada 2016 r.

w sprawie zmiany Wieloletniej Prognozy Finansowej dla Miasta Kalisza na lata 2016-2030.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446 ze zm.), art. 226, 227, 228, 230 ust. 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz.U. z 2016 r. poz. 1870) uchwala się, co następuje:

§ 1. W uchwale Nr XVIII/221/2015 Rady Miejskiej Kalisza z dnia 29 grudnia 2015 r. w sprawie Wieloletniej Prognozy Finansowej dla Miasta Kalisza na lata 2016-2030 zmienionej:

- uchwałą Nr XX/257/2016 Rady Miejskiej Kalisza z dnia 25 lutego 2016 r. w sprawie zmiany Wieloletniej Prognozy Finansowej dla Miasta Kalisza na lata 2016-2030,
- uchwałą Nr XXI/275/2016 Rady Miejskiej Kalisza z dnia 31 marca 2016 r. w sprawie zmiany Wieloletniej Prognozy Finansowej dla Miasta Kalisza na lata 2016-2030,
- uchwałą Nr XXII/284/2016 Rady Miejskiej Kalisza z dnia 28 kwietnia 2016 r. w sprawie zmiany Wieloletniej Prognozy Finansowej dla Miasta Kalisza na lata 2016-2030,
- uchwałą Nr XXIII/297/2016 Rady Miejskiej Kalisza z dnia 19 maja 2016 r. w sprawie zmiany Wieloletniej Prognozy Finansowej dla Miasta Kalisza na lata 2016-2030,
- uchwałą Nr XXV/309/2016 Rady Miejskiej Kalisza z dnia 21 czerwca 2016 r. w sprawie zmiany Wieloletniej Prognozy Finansowej dla Miasta Kalisza na lata 2016-2030,
- uchwałą Nr XXVI/324/2016 Rady Miejskiej Kalisza z dnia 14 lipca 2016 r. w sprawie zmiany Wieloletniej Prognozy Finansowej dla Miasta Kalisza na lata 2016-2030,
- uchwałą Nr XXVII/326/2016 Rady Miejskiej Kalisza z dnia 2 września 2016 r. w sprawie zmiany Wieloletniej Prognozy Finansowej dla Miasta Kalisza na lata 2016-2030,
- uchwałą Nr XXVIII/337/2016 Rady Miejskiej Kalisza z dnia 29 września 2016 r. w sprawie zmiany Wieloletniej Prognozy Finansowej dla Miasta Kalisza na lata 2016-2030,
- zarządzeniem Nr 570/2016 Rady Miejskiej Kalisza z dnia 11 października 2016 r. w sprawie zmiany Wieloletniej Prognozy Finansowej dla Miasta Kalisza na lata 2016-2030,
- uchwałą Nr XXIX/363/2016 Rady Miejskiej Kalisza z dnia 27 października 2016 r. w sprawie zmiany Wieloletniej Prognozy Finansowej dla Miasta Kalisza na lata 2016-2030

wprowadza się następujące zmiany:

- 1) załącznik Nr 1 do uchwały otrzymuje brzmienie określone w załączniku Nr 1 do niniejszej uchwały,
- 2) załącznik Nr 2 do uchwały otrzymuje brzmienie określone w załączniku Nr 2 do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Kalisza.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Miejskiej Kalisza
/.../
Andrzej Plichta

OBJAŚNIENIA
DO UCHWAŁY NR XXX/389/2016
RADY MIEJSKIEJ KALISZA
z dnia 24 listopada 2016 r.

w sprawie zmiany Wieloletniej Prognozy Finansowej dla Miasta Kalisza na lata 2016-2030.

1. W załączniku Nr 1 do Wieloletniej Prognozy Finansowej dla Miasta Kalisza na lata 2016-2030 wprowadza się zmiany:
 - urealnia się wartości budżetowe na 2016 rok o zmiany wynikające z uchwały w sprawie zmiany uchwały budżetowej na 2016 rok;
 - w latach 2017-2018 wprowadza się korektę dochodów i wydatków bieżących realizowanych w ramach programów, projektów lub zadań finansowanych z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy związanych z realizacją projektu pn.: Równi na starcie;
 - urealnia się limity wydatków na przedsięwzięcia zgodnie ze zmianami wprowadzonymi w załączniku Nr 2 do niniejszego projektu uchwały.
2. W załączniku Nr 2 do uchwały w sprawie zmiany Wieloletniej Prognozy Finansowej dla Miasta Kalisza na lata 2016-2030 wprowadza się następujące zmiany:
 - na podstawie wniosku nr WKST.3021.51.2016 p.o. Naczelnika Wydziału Kultury i Sztuki, Sportu i Turystyki wprowadza się nowe przedsięwzięcie związane z wydatkami na programy, projekty, lub zadania pozostałe:
 - nazwa: Dotacja celowa na realizację zadania pn. „Szlakiem zabytkowych kościołów Diecezji Kaliskiej – rewaloryzacja i konserwacja zabytków drewnianych celem ochrony dziedzictwa kulturowego,
 - cel: Ochrona dziedzictwa kulturowego i rozwój zasobów kultury,
 - okres realizacji: 2017-2018,
 - łączne nakłady finansowe: 394.676,30 zł,
 - limit 2017: 294.676,30 zł,
 - limit 2018: 100.000 zł,
 - limit zobowiązań: 394.676,30 zł.

Powyższej zmiany dokonuje się w związku z aplikowaniem Klasztoru OO. Franciszkanów w Kaliszu o środki finansowe na konserwację ruchomych zabytków drewnianych, stanowiących wyposażenie kościoła pw. św. Stanisława BM w Kaliszu, w związku z konkursem organizowanym przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego w ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko, Działanie 8.1 Ochrona dziedzictwa kulturowego i rozwój zasobów kultury. Partnerem wiodącym ww. projektu jest Diecezja Kaliska.

 - na podstawie wniosku nr WE.301.0007.2016 Naczelnika Wydziału Edukacji w przedsięwzięciu pn. On the Move zwiększa się limit 2016, łączne nakłady finansowe oraz limit zobowiązań o kwotę 1.586,19 zł. Powyższej zmiany dokonuje się w związku z wyliczeniem różnic kursowych (zgodnie z podpisaną umową z Fundacją Rozwoju Systemu Edukacji – Narodową Agencją Programu ERASMUS+ pierwsza zaliczka stanowi 80 % całkowitej maksymalnej kwoty dofinansowania, tj. 18.888 EUR).
 - zgodnie z wnioskiem nr WRI.301.61.2016 p.o. Naczelnika Wydziału Rozbudowy Miasta i Inwestycji oraz Naczelnika Wydziału Strategii i Rozwoju w przedsięwzięciu pn. Termomodernizacja budynków Publicznych Przedszkoli miasta Kalisza nr: 1, 9, 18, 20, 27, 30 zmniejsza się: limit 2016 i łączne nakłady finansowe oraz limit zobowiązań o kwotę

166.788 zł. Powyższej zmiany dokonuje się w związku ze złożonym wnioskiem na dofinansowanie ww. zadania;

- zgodnie z wnioskiem nr WRI.301.64.2016 p.o. Naczelnika Wydziału Rozbudowy Miasta i Inwestycji w przedsięwzięciu pn. Akcje edukacyjne mające na celu uświadamianie społeczeństwa w zakresie dotyczącym Gospodarki Niskoemisyjnej zmniejsza się: limit 2016, limit 2017, limit 2018, limit 2019 i limit 2020 o kwotę 10.000 zł oraz zmniejsza się łączne nakłady finansowe i limit zobowiązań o kwotę 50.000 zł. Ponadto zgodnie z wnioskiem nr WRI.301.66.2016 p.o. Naczelnika Wydziału Rozbudowy Miasta i Inwestycji wprowadza się nowe przedsięwzięcie związane z wydatkami na programy, projekty, lub zadania pozostałe:

- nazwa: Akcje edukacyjne mające na celu uświadamianie społeczeństwa w zakresie dotyczącym Gospodarki Niskoemisyjnej,
- cel: Realizacja działań naprawczych wynikających z Planu Gospodarki Niskoemisyjnej,
- okres realizacji: 2015-2020,
- łączne nakłady finansowe: 50.000 zł,
- limit 2016: 10.000 zł,
- limit 2017: 10.000 zł,
- limit 2018: 10.000 zł,
- limit 2019: 10.000 zł,
- limit 2020: 10.000 zł,
- limit zobowiązań: 50.000 zł.

Powyższej zmiany dokonuje się w związku z brakiem realizacji zadania w ramach programów, projektów lub zadań związanych z programami realizowanymi z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy o finansach publicznych. Zadanie będzie realizowane w ramach środków własnych.

- zgodnie z wnioskiem nr WRI.301.63.2016 p.o. Naczelnika Wydziału Rozbudowy Miasta i Inwestycji w przedsięwzięciu pn. Promowanie wykorzystania odnawialnych źródeł energii wśród mieszkańców i przedsiębiorców zmniejsza się: limit 2016, limit 2017, limit 2018, limit 2019 i limit 2020 o kwotę 10.000 zł oraz zmniejsza się łączne nakłady finansowe i limit zobowiązań o kwotę 50.000 zł. Ponadto zgodnie z wnioskiem nr WRI.301.65.2016 p.o. Naczelnika Wydziału Rozbudowy Miasta i Inwestycji wprowadza się nowe przedsięwzięcie związane z wydatkami na programy, projekty, lub zadania pozostałe:

- nazwa: Promowanie wykorzystania odnawialnych źródeł energii wśród mieszkańców i przedsiębiorców,
- cel: Realizacja działań naprawczych wynikających z Planu Gospodarki Niskoemisyjnej,
- okres realizacji: 2015-2020,
- łączne nakłady finansowe: 50.000 zł,
- limit 2016: 10.000 zł,
- limit 2017: 10.000 zł,
- limit 2018: 10.000 zł,
- limit 2019: 10.000 zł,
- limit 2020: 10.000 zł,
- limit zobowiązań: 50.000 zł.

Powyższej zmiany dokonuje się w związku z brakiem realizacji zadania w ramach programów, projektów lub zadań związanych z programami realizowanymi z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy o finansach publicznych. Zadanie będzie realizowane w ramach środków własnych.

- zgodnie z wnioskiem nr MOPS-DFK.MK.3011.61.2016 Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w przedsięwzięciu pn. Innowacje dla integracji cyfrowej –

przeciwdziałanie wykluczeniu cyfrowemu na terenie K@lisza – utrzymanie trwałości projektu zmniejsza się: limit 2016 o kwotę 9.192 zł, limit 2017 i 2018 o kwotę 18.483 zł i limit 2019 o kwotę 15.236 zł oraz łączne nakłady finansowe o kwotę 62.202 zł oraz limit zobowiązań o kwotę 162.812 zł. Powyższej zmiany dokonuje się w związku rozstrzygnięciem przetargu na dostawę sygnału internetowego dla beneficjentów ww. projektu.

- zgodnie z wnioskiem nr WFK.031.1.99.2016 p.o. Dyrektora Miejskiego Zarządu Dróg i Komunikacji w przedsięwzięciu pn. Przebudowa skrzyżowania ul. 3-go Maja – ul. Warszawska wraz z odc. ul. Warszawskiej do ul. Łódzkiej zwiększa się limit 2016 i łączne nakłady finansowe o kwotę 178.830 zł. Jednocześnie koryguje się limit zobowiązań o kwotę 1.664.863,23 zł. Powyższej zmiany dokonuje się w związku z wystąpieniem robót dodatkowych, których konieczności wykonania nie można było przewidzieć na etapie opracowania dokumentacji projektowej;
- stosownie do wniosku nr WFK.031.1.100.2016 p.o. Dyrektora Miejskiego Zarządu Dróg i Komunikacji w przedsięwzięciu pn. Przebudowa mostu w ciągu ul. Chopina wraz z przebudową ulicy na odc. od ul. Kościuszki do ul. Piskorzewie zwiększa się limit 2016 i łączne nakłady finansowe o kwotę 200.000 zł. Jednocześnie koryguje się limit zobowiązań o kwotę 786.546,17 zł. Powyższej zmiany dokonuje się w związku z wystąpieniem robót dodatkowych, których konieczności wykonania nie można było przewidzieć na etapie opracowania dokumentacji projektowej;
- w oparciu o wniosek nr MOPS-DFK.3011.73.2016.MK Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w przedsięwzięciu pn. Równi na starcie zwiększa się limit 2016 o kwotę 162.265,06 zł, limit 2017 o kwotę 783.361,94 zł, limit 2018 o kwotę 494.412,20 zł oraz limit zobowiązań i łączne nakłady finansowe o kwotę 1.440.039,20 zł. Powyższej zmiany dokonuje się w związku z podpisaniem umowy o dofinansowanie projektu.

Stosownie do powyższego podjęcie niniejszej uchwały przez Radę Miejską Kalisza jest w pełni uzasadnione.

*Prezydent
Miasta Kalisza
/.../
Grzegorz Sapiński*

Wieloletnia Prognoza Finansowa

1)

Załącznik Nr 1 do Uchwały Nr XXX/389/2016 Rady Miejskiej Kalisza z dnia 24 listopada 2016 r.

Wyszczególnienie	Dochody ogółem ^x	z tego:									
		Dochody bieżące ^x	w tym:						Dochody majątkowe ^x	w tym:	
			dochody z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych	dochody z tytułu udziału we wpływach z podatku dochodowego od osób prawnych	podatki i opłaty ³⁾	w tym:	z subwencji ogólnej	z tytułu dotacji i środków przeznaczonych na cele bieżące		ze sprzedaży majątku ^x	z tytułu dotacji oraz środków przeznaczonych na inwestycje
						z podatku od nieruchomości					
Lp	1	1.1	1.1.1	1.1.2	1.1.3	1.1.3.1	1.1.4	1.1.5	1.2	1.2.1	1.2.2
Formuła	[1.1]+[1.2]										
2016	518 368 028,73	499 017 392,73	124 516 720,00	8 000 000,00	95 006 320,00	55 500 000,00	142 382 716,00	56 477 275,25	19 350 636,00	5 000 000,00	11 572 331,00
2017	466 567 036,33	443 289 361,94	126 500 000,00	8 500 000,00	94 100 000,00	54 500 000,00	142 383 000,00	54 783 361,94	23 277 674,39	4 000 000,00	18 877 674,39
2018	469 378 036,70	443 500 412,20	127 000 000,00	8 000 000,00	94 100 000,00	54 500 000,00	142 383 000,00	54 494 412,20	25 877 624,50	4 000 000,00	21 477 624,50
2019	504 341 375,00	443 500 500,00	127 500 000,00	8 000 000,00	94 100 000,00	54 500 000,00	142 383 000,00	54 000 000,00	60 840 875,00	4 000 000,00	14 940 875,00
2020	500 110 350,35	443 500 000,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	56 610 350,35	4 000 000,00	7 531 000,00
2021	447 900 000,00	443 500 000,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	4 400 000,00	4 000 000,00	0,00
2022	447 900 000,00	443 500 000,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	4 400 000,00	4 000 000,00	0,00
2023	447 900 000,00	443 500 000,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	4 400 000,00	4 000 000,00	0,00
2024	447 900 000,00	443 500 000,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	4 400 000,00	4 000 000,00	0,00
2025	447 900 000,00	443 500 000,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	4 400 000,00	4 000 000,00	0,00
2026	447 900 000,00	443 500 000,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	4 400 000,00	4 000 000,00	0,00
2027	447 900 000,00	443 500 000,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	4 400 000,00	4 000 000,00	0,00
2028	447 900 000,00	443 500 000,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	4 400 000,00	4 000 000,00	0,00
2029	447 900 000,00	443 500 000,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	4 400 000,00	4 000 000,00	0,00
2030	447 900 000,00	443 500 000,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	4 400 000,00	4 000 000,00	0,00

- 1) Wzór może być stosowany także w układzie pionowym, w którym poszczególne pozycje są przedstawione w kolumnach, a lata w wierszach.
- 2) Zgodnie z art. 227 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885 z późn. zm.) zwanej dalej „ustawą”, wieloletnia prognoza finansowa obejmuje okres roku budżetowego oraz co najmniej trzech kolejnych lat. W sytuacji dłuższego okresu prognozowania finansowego wzór stosuje się także dla lat wykraczających poza minimalny (4 letni) okres prognozy, wynikający z art. 227 ustawy.
- 3) W pozycji wykazuje się kwoty wszystkich podatków i opłat pobieranych przez jednostki samorządu terytorialnego, a nie tylko podatków i opłat lokalnych.

Wyszczególnienie	Wydatki ogółem ^x	z tego:								
		Wydatki bieżące ^x	w tym:							Wydatki majątkowe ^x
			z tytułu poręczeń i gwarancji ^x	w tym:	na spłatę przejętych zobowiązań samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej przekształconego na zasadach określonych w przepisach o działalności leczniczej, w wysokości w jakiej nie podlegają sfinansowaniu dotacją z budżetu państwa ⁴⁾	wydatki na obsługę długu ^x	w tym:			
				gwarancje i poręczenia podlegające wyłączeniu z limitu spłaty zobowiązań, o którym mowa w art. 243 ustawy ^x			odsetki i dyskonto określone w art. 243 ust. 1 ustawy ^x	odsetki i dyskonto podlegające wyłączeniu z limitu spłaty zobowiązań, o którym mowa w art. 243 ustawy, w terminie nie dłuższym niż 90 dni po zakończeniu programu, projektu lub zadania i otrzymaniu refundacji z tych środków (bez odsetek i dyskonta od zobowiązań na wkład krajowy) ^x	odsetki i dyskonto podlegające wyłączeniu z limitu spłaty zobowiązań, o którym mowa w art. 243 ustawy, z tytułu zobowiązań zaciągniętych na wkład krajowy ^x	
Lp	2	2.1	2.1.1	2.1.1.1	2.1.2	2.1.3	2.1.3.1	2.1.3.1.1	2.1.3.1.2	2.2
Formuła	[2.1] + [2.2]									
2016	536 002 870,88	461 583 614,01	945 368,00	0,00	0,00	4 487 304,10	4 487 304,10	0,00	0,00	74 419 256,87
2017	483 476 636,33	402 789 361,94	4 885 295,00	0,00	0,00	5 491 100,00	5 386 100,00	0,00	0,00	80 687 274,39
2018	501 659 638,19	403 000 412,20	4 265 267,00	0,00	0,00	6 991 100,00	6 776 100,00	0,00	0,00	98 659 225,99
2019	486 710 975,00	403 000 500,00	4 101 672,00	0,00	x	6 663 100,00	6 663 100,00	0,00	0,00	83 710 475,00
2020	468 979 950,35	403 000 000,00	3 973 579,00	0,00	x	6 004 040,00	6 004 040,00	0,00	0,00	65 979 950,35
2021	427 264 100,00	403 000 000,00	3 849 681,00	0,00	x	5 201 100,00	5 201 100,00	0,00	0,00	24 264 100,00
2022	427 189 600,00	403 000 000,00	3 726 451,00	0,00	x	4 566 300,00	4 566 300,00	0,00	0,00	24 189 600,00
2023	427 436 200,00	403 000 000,00	3 274 447,00	0,00	x	3 928 500,00	3 928 500,00	0,00	0,00	24 436 200,00
2024	426 640 000,00	403 000 000,00	2 821 585,00	0,00	x	3 331 500,00	3 331 500,00	0,00	0,00	23 640 000,00
2025	426 640 000,00	403 000 000,00	160 751,00	0,00	x	2 692 100,00	2 692 100,00	0,00	0,00	23 640 000,00
2026	426 600 000,00	403 000 000,00	172 884,00	0,00	x	2 064 300,00	2 064 300,00	0,00	0,00	23 600 000,00
2027	429 400 000,00	403 000 000,00	185 552,00	0,00	x	1 502 900,00	1 502 900,00	0,00	0,00	26 400 000,00
2028	429 400 000,00	403 000 000,00	198 777,00	0,00	x	942 600,00	942 600,00	0,00	0,00	26 400 000,00
2029	439 400 000,00	403 000 000,00	212 580,00	0,00	x	377 500,00	377 500,00	0,00	0,00	36 400 000,00
2030	445 400 000,00	403 000 000,00	226 985,00	0,00	x	93 100,00	93 100,00	0,00	0,00	42 400 000,00

4) W pozycji wykazuje się kwoty dla lat budżetowych 2013-2018.

Wyszczególnienie	Wynik budżetu ^x	Przychody budżetu ^x	z tego:							
			Nadwyżka budżetowa z lat ubiegłych	w tym:	Wolne środki, o których mowa w art. 217 ust.2 pkt 6 ustawy ^x	w tym:	Kredyty, pożyczki, emisja papierów wartościowych ^x	w tym:	Inne przychody niezwiązane z zaciąganiem długu ^{5)x}	w tym:
				na pokrycie deficytu ^x budżetu		na pokrycie deficytu ^x budżetu		na pokrycie deficytu ^x budżetu		na pokrycie deficytu ^x budżetu
Lp	3	4	4.1	4.1.1	4.2	4.2.1	4.3	4.3.1	4.4	4.4.1
Formuła	[1] -[2]	[4.1] + [4.2] + [4.3] + [4.4]								
2016	-17 634 842,15	31 406 742,15	0,00	0,00	31 306 642,15	17 634 842,15	0,00	0,00	100 100,00	0,00
2017	-16 909 600,00	25 000 000,00	0,00	0,00	0,00	0,00	25 000 000,00	16 909 600,00	0,00	0,00
2018	-32 281 601,49	43 000 000,00	0,00	0,00	0,00	0,00	43 000 000,00	32 281 601,49	0,00	0,00
2019	17 630 400,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2020	31 130 400,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2021	20 635 900,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2022	20 710 400,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2023	20 463 800,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2024	21 260 000,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2025	21 260 000,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2026	21 300 000,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2027	18 500 000,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2028	18 500 000,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2029	8 500 000,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2030	2 500 000,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00

5) W pozycji wykazuje się w szczególności kwoty przychodów z tytułu prywatyzacji majątku oraz spłaty pożyczek udzielonych ze środków jednostki.

Wyszczególnienie	Rozchody budżetu ^x	z tego:					Inne rozchody niezwiązane ze spłatą długu
		Spłaty rat kapitałowych kredytów i pożyczek oraz wykup papierów wartościowych ^x	w tym:				
			w tym łączna kwota przypadających na dany rok kwot ustawowych wyłączeń z limitu spłaty zobowiązań, o którym mowa w art. 243 ustawy ^x	z tego:			
				kwota przypadających na dany rok kwot ustawowych wyłączeń określonych w art. 243 ust. 3 ustawy ^x	kwota przypadających na dany rok kwot ustawowych wyłączeń określonych w art. 243 ust. 3a ustawy ^x		
Lp	5	5.1	5.1.1	5.1.1.1	5.1.1.2	5.1.1.3	5.2
Formuła	[5.1] + [5.2]		[5.1.1.1] + [5.1.1.2] + [5.1.1.3]				
2016	13 771 900,00	13 771 900,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2017	8 090 400,00	8 090 400,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2018	10 718 398,51	10 718 398,51	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2019	17 630 400,00	17 630 400,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2020	31 130 400,00	31 130 400,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2021	20 635 900,00	20 635 900,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2022	20 710 400,00	20 710 400,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2023	20 463 800,00	20 463 800,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2024	21 260 000,00	21 260 000,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2025	21 260 000,00	21 260 000,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2026	21 300 000,00	21 300 000,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2027	18 500 000,00	18 500 000,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2028	18 500 000,00	18 500 000,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2029	8 500 000,00	8 500 000,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2030	2 500 000,00	2 500 000,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00

6) W pozycji wykazuje się w szczególności wyłączenia wynikające z art. 36 ustawy z dnia 7 grudnia 2012 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z realizacją ustawy budżetowej (Dz.U. poz. 1456 oraz z 2013 r. poz. 1199) oraz kwoty wykupu obligacji przychodowych.

Wyszczególnienie	Kwota długu ^x	Kwota zobowiązań wynikających z przejęcia przez jednostkę samorządu terytorialnego zobowiązań po likwidowanych i przekształcanych jednostkach zaliczanych do sektora finansów publicznych	Relacja zrównoważenia wydatków bieżących, o której mowa w art. 242 ustawy	
			Różnica między dochodami bieżącymi a wydatkami bieżącymi	Różnica między dochodami bieżącymi, skorygowanymi o środki ⁷⁾ a wydatkami bieżącymi, pomniejszonymi o wydatki ⁸⁾
Lp	6	7	8.1	8.2
Formuła			[1.1] - [2.1]	[1.1] + [4.1] + [4.2] - ([2.1] - [2.1.2])
2016	173 199 698,51	0,00	37 433 778,72	68 740 420,87
2017	190 109 298,51	0,00	40 500 000,00	40 500 000,00
2018	222 390 900,00	0,00	40 500 000,00	40 500 000,00
2019	204 760 500,00	0,00	40 500 000,00	40 500 000,00
2020	173 630 100,00	0,00	40 500 000,00	40 500 000,00
2021	152 994 200,00	0,00	40 500 000,00	40 500 000,00
2022	132 283 800,00	0,00	40 500 000,00	40 500 000,00
2023	111 820 000,00	0,00	40 500 000,00	40 500 000,00
2024	90 560 000,00	0,00	40 500 000,00	40 500 000,00
2025	69 300 000,00	0,00	40 500 000,00	40 500 000,00
2026	48 000 000,00	0,00	40 500 000,00	40 500 000,00
2027	29 500 000,00	0,00	40 500 000,00	40 500 000,00
2028	11 000 000,00	0,00	40 500 000,00	40 500 000,00
2029	2 500 000,00	0,00	40 500 000,00	40 500 000,00
2030	0,00	0,00	40 500 000,00	40 500 000,00

7) Skorygowanie o środki określone w przepisach dotyczy w szczególności powiększenia o nadwyżkę budżetową z lat ubiegłych, zgodnie z art. 242 ustawy.

8) Pomniejszenie wydatków bieżących, zgodnie z art. 36 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 grudnia 2012 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z realizacją ustawy budżetowej, dotyczy lat 2013-2015.

Wyszczególnienie	Wskaźnik spłaty zobowiązań								
	Wskaźnik planowanej łącznej kwoty spłaty zobowiązań, o której mowa w art. 243 ust. 1 ustawy do dochodów, bez uwzględnienia zobowiązań związku współtworzonego przez jednostkę samorządu terytorialnego i bez uwzględnienia ustawowych wyłączeń przypadających na dany rok.	Wskaźnik planowanej łącznej kwoty spłaty zobowiązań, o której mowa w art. 243 ust. 1 ustawy do dochodów, bez uwzględnienia zobowiązań związku współtworzonego przez jednostkę samorządu terytorialnego, po uwzględnieniu ustawowych wyłączeń przypadających na dany rok	Kwota zobowiązań związku współtworzonego przez jednostkę samorządu terytorialnego przypadających do spłaty w danym roku budżetowym, podlegająca doliczeniu zgodnie z art. 244 ustawy	Wskaźnik planowanej łącznej kwoty spłaty zobowiązań, o której mowa w art. 243 ust. 1 ustawy do dochodów, po uwzględnieniu zobowiązań związku współtworzonego przez jednostkę samorządu terytorialnego oraz po uwzględnieniu ustawowych wyłączeń przypadających na dany rok	Wskaźnik dochodów bieżących powiększonych o dochody ze sprzedaży majątku oraz pomniejszonych o wydatki bieżące, do dochodów budżetu, ustalony dla danego roku (wskaźnik x jednoroczny)	Dopuszczalny wskaźnik spłaty zobowiązań określony w art. 243 ustawy, po uwzględnieniu ustawowych ⁹⁾ wyłączeń, obliczony w oparciu o plan 3 kwartału roku poprzedzającego pierwszy rok prognozy (wskaźnik ustalony w oparciu o średnią arytmetyczną z 3 x poprzednich lat)	Dopuszczalny wskaźnik spłaty zobowiązań określony w art. 243 ustawy, po uwzględnieniu ustawowych wyłączeń, obliczony w oparciu o wykonanie roku poprzedzającego pierwszy rok prognozy (wskaźnik ustalony w oparciu o średnią arytmetyczną z 3 x poprzednich lat)	Informacja o spełnieniu wskaźnika spłaty zobowiązań określonego w art. 243 ustawy, po uwzględnieniu zobowiązań związku współtworzonego przez jednostkę samorządu terytorialnego oraz po uwzględnieniu ustawowych wyłączeń, obliczonego w oparciu o plan 3 kwartałów roku poprzedzającego rok budżetowy	Informacja o spełnieniu wskaźnika spłaty zobowiązań określonego w art. 243 ustawy, po uwzględnieniu zobowiązań związku współtworzonego przez jednostkę samorządu terytorialnego oraz po uwzględnieniu ustawowych wyłączeń, obliczonego w oparciu o wykonanie roku poprzedzającego rok budżetowy
Lp	9.1	9.2	9.3	9.4	9.5	9.6	9.6.1	9.7	9.7.1
Formuła	$\frac{([2.1.1.] + [2.1.3.1] + [5.1])}{[1]}$	$\frac{([2.1.1.] - [2.1.1.1]) + ([2.1.3.1] - [2.1.3.1.1]) + ([5.1] - [5.1.1])}{([1] - [15.1.1])}$		$\frac{([2.1.1.] - [2.1.1.1]) + ([2.1.3.1] - [2.1.3.1.1]) + ([5.1] - [5.1.1]) + ([8.1] - [8.1.1])}{([1] - [15.1.1])}$	$\frac{([1.1.] - [15.1.1]) + ([1.2.1.] - [2.1.2.] - [2.1.2.1] - [15.2])}{([1.1.] - [15.1.1])}$	średnia z trzech poprzednich lat [9.5]	średnia z trzech poprzednich lat [9.5]	[9.6] – [9.4]	[9.6.1] – [9.4]
2016	3,70%	3,70%	17 500,00	3,71%	8,19%	10,94%	12,26%	TAK	TAK
2017	3,94%	3,94%	74 689,00	3,95%	9,54%	7,51%	8,82%	TAK	TAK
2018	4,64%	4,64%	72 621,00	4,65%	9,48%	7,77%	9,09%	TAK	TAK
2019	5,63%	5,63%	52 611,00	5,64%	8,82%	9,07%	9,07%	TAK	TAK
2020	8,22%	8,22%	0,00	8,22%	8,90%	9,28%	9,28%	TAK	TAK
2021	6,63%	6,63%	0,00	6,63%	9,94%	9,07%	9,07%	TAK	TAK
2022	6,48%	6,48%	0,00	6,48%	9,94%	9,22%	9,22%	TAK	TAK
2023	6,18%	6,18%	0,00	6,18%	9,94%	9,59%	9,59%	TAK	TAK
2024	6,12%	6,12%	0,00	6,12%	9,94%	9,94%	9,94%	TAK	TAK
2025	5,38%	5,38%	0,00	5,38%	9,94%	9,94%	9,94%	TAK	TAK
2026	5,26%	5,26%	0,00	5,26%	9,94%	9,94%	9,94%	TAK	TAK
2027	4,51%	4,51%	0,00	4,51%	9,94%	9,94%	9,94%	TAK	TAK
2028	4,39%	4,39%	0,00	4,39%	9,94%	9,94%	9,94%	TAK	TAK
2029	2,03%	2,03%	0,00	2,03%	9,94%	9,94%	9,94%	TAK	TAK
2030	0,63%	0,63%	0,00	0,63%	9,94%	9,94%	9,94%	TAK	TAK

9) W pozycji wykazuje się w szczególności wyłączenia wynikające z art. 36 ustawy z dnia 7 grudnia 2012 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z realizacją ustawy budżetowej oraz wyłączenia związane z emisją obligacji przychodowych. Identyczne wyłączenia dotyczą pozycji 9.6.1.

Wyszczególnienie	Przeznaczenie prognozowanej nadwyżki budżetowej ¹⁰⁾	w tym na:	Informacje uzupełniające o wybranych rodzajach wydatków budżetowych							
		Splaty kredytów, pożyczek i wykup papierów wartościowych	Wydatki bieżące na wynagrodzenia i składki od nich naliczane	Wydatki związane z funkcjonowaniem organów jednostki samorządu terytorialnego ¹¹⁾	Wydatki objęte limitem, o którym mowa w art. 226 ust. 3 pkt 4 ustawy	z tego:		Wydatki inwestycyjne kontynuowane ¹²⁾	Nowe wydatki inwestycyjne ¹³⁾	Wydatki majątkowe w formie dotacji
						bieżące	majątkowe			
Lp	10	10.1	11.1	11.2	11.3	11.3.1	11.3.2	11.4	11.5	11.6
Formuła					[11.3.1] + [11.3.2]					
2016	0,00	0,00	188 673 770,00	33 167 126,00	56 743 943,40	8 945 858,03	47 798 085,37	15 184 217,67	56 433 056,30	4 014 731,00
2017	0,00	0,00	188 000 000,00	33 200 000,00	81 215 376,68	1 749 494,74	79 465 881,94	17 441 197,69	41 607 159,05	2 304 271,00
2018	0,00	0,00	188 500 000,00	33 300 000,00	100 110 889,54	1 409 236,00	98 701 653,54	17 716 000,00	41 643 225,99	1 550 000,00
2019	17 630 400,00	17 630 400,00	189 000 000,00	33 400 000,00	81 533 609,15	524 190,80	81 009 418,35	13 000 000,00	34 510 475,00	200 000,00
2020	31 130 400,00	31 130 400,00	0,00	0,00	33 452 469,85	443 982,46	33 008 487,39	17 818 487,39	18 482 112,61	0,00
2021	20 635 900,00	20 635 900,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2022	20 710 400,00	20 710 400,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2023	20 463 800,00	20 463 800,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2024	21 260 000,00	21 260 000,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2025	21 260 000,00	21 260 000,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2026	21 300 000,00	21 300 000,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2027	18 500 000,00	18 500 000,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2028	18 500 000,00	18 500 000,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2029	8 500 000,00	8 500 000,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2030	2 500 000,00	2 500 000,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00

10) Przeznaczenie nadwyżki budżetowej, inne niż splaty kredytów, pożyczek i wykup papierów wartościowych, wymaga określenia w objaśnieniach do wieloletniej prognozy finansowej.

11) W pozycji wykazuje się kwoty wydatków w ramach zadań własnych klasyfikowanych w dziale 750- Administracja publiczna w rozdziałach właściwych dla organów i urzędów jednostki samorządu terytorialnego (rozdziały od 75017 do 75023).

12) W pozycji wykazuje się wartość inwestycji rozpoczętych co najmniej w poprzednim roku budżetowym, którego dotyczy kolumna.

13) W pozycji wykazuje się wartość nowych inwestycji, które planuje się rozpocząć w roku, którego dotyczy kolumna.

Wyszczególnienie	Finansowanie programów, projektów lub zadań realizowanych z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy								
	Dochody bieżące na programy, projekty lub zadania finansowane z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy	w tym:		Dochody majątkowe na programy, projekty lub zadania finansowane z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy	w tym:		Wydatki bieżące na programy, projekty lub zadania finansowane z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy	w tym:	Wydatki bieżące na realizację programu, projektu lub zadania wynikające wyłącznie z zawartych umów z podmiotem dysponującym środkami, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy
		środki określone w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy	w tym:		środki określone w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy	w tym:			
			środki określone w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy wynikające wyłącznie z zawartych umów na realizację programu, projektu lub zadania ¹⁴⁾			środki określone w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy wynikające wyłącznie z zawartych umów na realizację programu, projektu lub zadania			
Lp	12.1	12.1.1	12.1.1.1	12.2	12.2.1	12.2.1.1	12.3	12.3.1	12.3.2
Formuła									
2016	2 288 199,19	2 288 199,19	68 393,59	9 450 000,00	9 450 000,00	0,00	2 841 710,44	2 449 980,04	230 174,44
2017	2 236 807,07	2 236 807,07	0,00	13 113 028,20	13 113 028,20	0,00	2 631 537,73	2 236 807,07	0,00
2018	17 000,00	17 000,00	0,00	21 477 624,50	21 477 624,50	0,00	20 000,00	17 000,00	0,00
2019	34 000,00	34 000,00	0,00	14 940 875,00	14 940 875,00	0,00	40 000,00	34 000,00	0,00
2020	17 000,00	17 000,00	0,00	7 531 000,00	7 531 000,00	0,00	20 000,00	17 000,00	0,00
2021	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2022	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2023	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2024	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2025	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2026	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2027	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2028	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2029	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2030	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00

14) W pozycji 12.1.1.1, 12.2.1.1, 12.3.2, 12.4.2., 12.5.1, 12.6.1, 12.7.1 oraz 12.8.1. wykazuje się wyłącznie kwoty wynikające z umów na realizację programu, projektu lub zadania zawartych na dzień uchwalenia prognozy, a nieplanowanych do zawarcia w okresie prognozy.

Wyszczególnienie	Wydatki majątkowe na programy, projekty lub zadania finansowane z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy	w tym:	Wydatki majątkowe na realizację programu, projektu lub zadania wynikające wyłącznie z zawartych umów z podmiotem dysponującym środkami, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy	Wydatki na wkład krajowy w związku z umową na realizację programu, projektu lub zadania finansowanego z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy bez względu na stopień finansowania tymi środkami	w tym:	Wydatki na wkład krajowy w związku z zawartą po dniu 1 stycznia 2013 r. umową na realizację programu, projektu lub zadania finansowanego w co najmniej 60% środkami, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy ¹⁵⁾	w tym:	Przychody z tytułu kredytów, pożyczek, emisji papierów wartościowych powstające w związku z umową na realizację programu, projektu lub zadania finansowanego z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy bez względu na stopień finansowania tymi środkami	w tym:
		finansowane środkami określonymi w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy			w związku z już zawartą umową na realizację programu, projektu lub zadania		w związku z już zawartą umową na realizację programu, projektu lub zadania		w związku z już zawartą umową na realizację programu, projektu lub zadania
Lp	12.4	12.4.1	12.4.2	12.5	12.5.1	12.6	12.6.1	12.7	12.7.1
Formuła									
2016	11 580 755,70	9 450 000,00	0,00	2 522 486,10	0,00	2 133 755,70	0,00	0,00	0,00
2017	18 498 823,00	13 698 028,02	0,00	5 195 525,64	0,00	4 806 794,98	0,00	0,00	0,00
2018	37 740 126,30	34 559 499,70	0,00	3 183 626,60	0,00	3 183 626,60	0,00	0,00	0,00
2019	5 140 000,00	4 369 000,00	0,00	777 000,00	0,00	777 000,00	0,00	0,00	0,00
2020	8 860 000,00	7 531 000,00	0,00	1 332 000,00	0,00	1 332 000,00	0,00	0,00	0,00
2021	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2022	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2023	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2024	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2025	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2026	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2027	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2028	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2029	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2030	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00

15) Przez program, projekt lub zadanie finansowane w co najmniej 60% środkami, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy, należy rozumieć także taki program, projekt lub zadanie przynoszące dochód, dla których poziom finansowania ze środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy, ustala się po odliczeniu zdyskontowanego dochodu obliczanego zgodnie z przepisami Unii Europejskiej dotyczącymi takiego programu, projektu lub zadania.

Wyszczególnienie	Kwoty dotyczące przejęcia i spłaty zobowiązań po samodzielnych publicznych zakładach opieki zdrowotnej oraz pokrycia ujemnego wyniku								
	Przychody z tytułu kredytów, pożyczek, emisji papierów wartościowych powstające w związku z zawartą po dniu 1 stycznia 2013 r. umową na realizację programu, projektu lub zadania finansowanego w co najmniej 60% środkami, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy	w tym: w związku z już zawartą umową na realizację programu, projektu lub zadania	Kwota zobowiązań wynikających z przejęcia przez jednostkę samorządu terytorialnego zobowiązań po likwidowanych i przekształcanych samodzielnych zakładach opieki zdrowotnej	Dochody budżetowe z tytułu dotacji celowej z budżetu państwa, o której mowa w art. 196 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 217, z późn. zm.)	Wysokość zobowiązań podlegających umorzeniu, o którym mowa w art. 190 ustawy o działalności leczniczej	Wydatki na spłatę przejętych zobowiązań samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej przekształconego na zasadach określonych w przepisach o działalności leczniczej	Wydatki na spłatę przejętych zobowiązań samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej likwidowanego na zasadach określonych w przepisach o działalności leczniczej	Wydatki na spłatę zobowiązań samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej przejętych do końca 2011 r. na podstawie przepisów o zakładach opieki zdrowotnej	Wydatki bieżące na pokrycie ujemnego wyniku finansowego samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej
Lp	12.8	12.8.1	13.1	13.2	13.3	13.4	13.5	13.6	13.7
Formuła									
2016	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2017	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2018	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2019	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2020	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2021	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2022	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2023	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2024	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2025	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2026	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2027	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2028	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2029	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2030	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00

Wyszczególnienie	Dane uzupełniające o długu i jego spłacie						
	Spłaty rat kapitałowych oraz wykup papierów wartościowych, o których mowa w pkt. 5.1., wynikające wyłącznie z tytułu zobowiązań już zaciągniętych ^x	Kwota długu, którego planowana spłata dokona się z wydatków budżetu ^x	Wydatki zmniejszające dług ^x	w tym:			Wynik operacji niekasowych wpływających na kwotę długu (m.in. umorzenia, różnice kursowe) ^x
				spłata zobowiązań wymagalnych z lat poprzednich, innych niż w poz. 14.3.3 ^x	związane z umowami zaliczanymi do tytułów dłużnych wliczanych do państwowego długu publicznego	wypłaty z tytułu wymagalnych poręczeń i gwarancji ^x	
Lp	14.1	14.2	14.3	14.3.1	14.3.2	14.3.3	14.4
Formuła							
2016	13 771 900,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2017	8 090 400,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2018	10 718 398,51	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2019	12 130 400,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2020	16 130 400,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2021	16 135 900,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2022	16 210 400,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2023	14 463 800,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2024	16 760 000,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2025	16 760 000,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2026	17 800 000,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2027	11 000 000,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2028	11 000 000,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2029	6 000 000,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2030	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00

* Informacja o spełnieniu wskaźnika spłaty zobowiązań określonego w art. 243 ustawy po uwzględnieniu zobowiązań związku współtworzonego przez jednostkę samorządu terytorialnego, oraz po uwzględnieniu ustawowych wyłączeń zostanie automatycznie wygenerowana przez aplikację wskazaną przez Ministra Finansów, o której mowa w § 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 10 stycznia 2013 r. w sprawie wieloletniej prognozy finansowej jednostki samorządu terytorialnego (Dz U poz 86, z późn zm). Automatyczne wyliczenia danych na podstawie wartości historycznych i prognozowanych przez jednostkę samorządu terytorialnego dotyczą w szczególności także poz. 9.6.-9.6.1 i pozycji z sekcji nr 16.

** Należy wskazać jedną z następujących podstaw prawnych: art. 240a ust. 4 / art. 240a ust. 8 / art. 240b ustawy określającą procedurę jaką objęta jest jednostka samorządu terytorialnego.

x - pozycje oznaczone symbolem „x” sporządza się na okres, na który zaciągnięto oraz planuje się zaciągnąć zobowiązania dłużne (prognoza kwoty długu). Okres ten nie podlega wydłużeniu w sytuacji planowania wydatków z tytułu niewymagalnych poręczeń i gwarancji. W przypadku planowania wydatków z tytułu niewymagalnych poręczeń i gwarancji w okresie dłuższym niż okres, na który zaciągnięto oraz planuje się zaciągnąć zobowiązania dłużne, informację o wydatkach z tytułu niewymagalnych poręczeń i gwarancji, wykraczających poza wspomniany okres, należy zamieścić w objaśnieniach do wieloletniej prognozy finansowej. W przypadku, gdy kwoty wydatków wynikające z limitów wydatków na przedsięwzięcia wykraczają poza okres prognozy kwoty długu to pozycje oznaczone symbolem „x” sporządza się do ostatniego roku, na który ustalono limit wydatków na realizację przedsięwzięć

16) Pozycje sekcji 15 są wykazywane wyłącznie przez jednostki samorządu terytorialnego emitujące obligacje przychodowe.

17) Pozycje sekcji 16 wykazują wyłącznie jednostki objęte procedurą wynikającą z art. 240a lub art. 240b ustawy

Wykaz przedsięwzięć do WPF

**Załącznik Nr 2 do
Uchwały Nr XXX/389/2016
Rady Miejskiej Kalisza
z dnia 24 listopada 2016 r.**

kwoty w
zł

L.p.	Nazwa i cel	Jednostka odpowiedzialna lub koordynująca	Okres realizacji		Łączne nakłady finansowe	Limit 2016	Limit 2017	Limit 2018	Limit 2019	Limit 2020
			od	do						
1	Wydatki na przedsięwzięcia-ogółem (1.1+1.2+1.3)				403 425 009,46	56 743 943,40	81 215 376,68	100 110 889,54	81 533 609,15	33 452 469,85
1.a	- wydatki bieżące				20 014 466,16	8 945 858,03	1 749 494,74	1 409 236,00	524 190,80	443 982,46
1.b	- wydatki majątkowe				383 410 543,30	47 798 085,37	79 465 881,94	98 701 653,54	81 009 418,35	33 008 487,39
1.1	Wydatki na programy, projekty lub zadania związane z programami realizowanymi z udziałem środków, o których mowa w art.5 ust.1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009.r. o finansach publicznych (Dz.U.Nr 157, poz.1240,z późn.zm.), z tego:				182 819 672,70	901 478,93	20 630 416,19	82 636 565,74	69 679 418,35	8 860 000,00
1.1.1	- wydatki bieżące				2 012 000,86	538 124,23	841 170,94	500 912,20	20 000,00	0,00
1.1.1.1	Aerobik językowy nauczycieli kluczem do zintegrowanego kształcenia językowo-przedmiotowego - Rozwijanie kompetencji językowych przez nauczycieli III Liceum Ogólnokształcącego poprzez nauczanie i uczenie się języków obcych, zapoznanie się z nowymi innowacyjnymi programami nauczania, metodami edukacyjnymi	UM Kalisz	2014	2016	252 145,14	204 930,03	0,00	0,00	0,00	0,00
1.1.1.2	Akcje edukacyjne mające na celu uświadamianie społeczeństwa w zakresie dotyczącym Gospodarki Niskoemisyjnej - Realizacja działań naprawczych wynikających z Planu Gospodarki Niskoemisyjnej	UM Kalisz	2015	2020	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
1.1.1.3	Aktywnie idziemy w przyszłość - Wzrost szans na rynku pracy osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym	MOPS	2016	2017	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
1.1.1.4	On the Move - Walka z uprzedzeniami i ksenofobią uczniów poprzez nawiązanie kontaktu z różnymi rodzajami migrantów i współpraca w międzynarodowym zespole	UM Kalisz	2016	2018	100 748,19	80 916,19	19 832,00	0,00	0,00	0,00

Limit zobowiązań
334 030 311,97
10 057 910,73
323 972 401,24
182 082 372,07

1 670 032,93
<i>0,00</i>

<i>0,00</i>

<i>0,00</i>
<i>100 748,19</i>

L.p.	Nazwa i cel	Jednostka odpowiedzialna lub koordynująca	Okres realizacji		Łączne nakłady finansowe	Limit 2016	Limit 2017	Limit 2018	Limit 2019	Limit 2020
			od	do						
1.1.1.5	Opracowanie Gminnego Programu Rewitalizacji dla Miasta Kalisza - Opracowanie dokumentu strategicznego, który będzie podstawą do prowadzenia procesu rewitalizacji	UM Kalisz	2016	2017	24 954,00	12 477,00	12 477,00	0,00	0,00	0,00
1.1.1.6	Partnerstwo na rzecz podnoszenia jakości i efektywności usług administracyjnych w miastach w zakresie podatków i opłat lokalnych oraz zarządzania nieruchomościami - Doskonalenie jakości oraz monitorowanie procesu świadczenia usług administracyjnych istotnych dla prowadzenia działalności	UM Kalisz	2016	2018	12 500,00	500,00	5 500,00	6 500,00	0,00	0,00
1.1.1.7	Promowanie wykorzystania odnawialnych źródeł energii wśród mieszkańców i przedsiębiorców - Realizacja działań naprawczych wynikających z Planu Gospodarki Niskoemisyjnej	UM Kalisz	2015	2020	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
1.1.1.8	Prowadzenie i aktualizowanie bazy Planu Gospodarki Niskoemisyjnej - Realizacja działań naprawczych wynikających z Planu Gospodarki Niskoemisyjnej	UM Kalisz	2015	2019	40 000,00	0,00	20 000,00	0,00	20 000,00	0,00
1.1.1.9	Równi na starcie - Rozwój usług społecznych i zdrowotnych	MOPS	2016	2018	1 491 830,74	214 056,60	783 361,94	494 412,20	0,00	0,00
1.1.1.10	Zanieczyszczenie! Znajdź rozwiązanie! - Zainteresowanie uczniów sferą nauk ścisłych poprzez znajdowanie rozwiązań problemów ekologicznych z jakimi boryka się współczesny świat	UM Kalisz	2014	2016	89 822,79	25 244,41	0,00	0,00	0,00	0,00
1.1.2	- wydatki majątkowe				180 807 671,84	363 354,70	19 789 245,25	82 135 653,54	69 659 418,35	8 860 000,00
1.1.2.1	Adaptacja CKUiP wraz z zakupem wyposażenia, w ramach projektu "Przestrzeń dla profesjonalistów" - Doposażenie istniejących oraz utworzenie nowych pracowni	UM Kalisz	2015	2018	7 726 449,03	34 440,00	4 900 403,38	2 791 605,65	0,00	0,00

Limit zobowiązań
24 954,00

12 500,00

0,00

40 000,00

1 491 830,74
0,00

180 412 339,14
7 692 009,03

L.p.	Nazwa i cel	Jednostka odpowiedzialna lub koordynująca	Okres realizacji		Łączne nakłady finansowe	Limit 2016	Limit 2017	Limit 2018	Limit 2019	Limit 2020
			od	do						
1.1.2.2	Budowa odcinka DK 25 od węzła drogowego w rejonie Al. Wojska Polskiego do ul. Poznańskiej w Kaliszu - Rozbudowa układu komunikacyjnego miasta	MZDiK	2016	2019	111 219 325,35	39 975,00	0,00	46 659 932,00	64 519 418,35	0,00
1.1.2.3	Partnerstwo na rzecz podnoszenia jakości i efektywności usług administracyjnych w miastach w zakresie podatków i opłat lokalnych oraz zarządzania nieruchomościami - Doskonalenie jakości oraz monitorowanie procesu świadczenia usług administracyjnych istotnych dla prowadzenia działalności	UM Kalisz	2016	2018	86 342,65	0,00	86 342,65	0,00	0,00	0,00
1.1.2.4	Regionalna zintegrowana infrastruktura informacji przestrzennej Aglomeracji Kalisko-Ostrowskiej - Wdrażanie technologii komunikacyjno-informacyjnych dla rozszerzenia stosowania e-usług	UM Kalisz	2016	2018	1 528 044,00	0,00	375 900,00	1 152 144,00	0,00	0,00
1.1.2.5	Rozbudowa, modernizacja, adaptacja wraz z zakupem sprzętu dla szkół zawodowych na terenie Kalisza w ramach projektu "Przestrzeń dla profesjonalistów" - Dopuszczenie istniejących oraz utworzenie nowych pracowni	UM Kalisz	2015	2018	5 189 298,81	88 939,70	3 056 599,22	2 043 759,89	0,00	0,00
1.1.2.6	Rozwój systemu komunikacji publicznej Aglomeracji Kalisko-Ostrowskiej - Kalisz - Rozwój systemu komunikacji publicznej	MZDiK	2016	2018	30 000 000,00	175 000,00	4 710 000,00	25 115 000,00	0,00	0,00
1.1.2.7	Termomodernizacja budynków Publicznych Przedszkoli miasta Kalisza nr: 1, 9, 18, 20, 27, 30 - Poprawa stanu obiektów	UM Kalisz	2015	2018	6 833 212,00	0,00	3 280 000,00	3 553 212,00	0,00	0,00
1.1.2.8	Termomodernizacja budynków Żłobków miasta Kalisza nr: 2, 3, 4 - Poprawa stanu obiektów	UM Kalisz	2015	2018	3 700 000,00	0,00	2 880 000,00	820 000,00	0,00	0,00
1.1.2.9	Termomodernizacja obiektu Domu Pomocy Społecznej położonego przy ul. Winiarskiej 26 w Kaliszu - Poprawa stanu obiektu	UM Kalisz	2015	2020	4 000 000,00	0,00	0,00	0,00	2 000 000,00	2 000 000,00

Limit zobowiązań
111 179 350,35

86 342,65

1 528 044,00

5 100 359,11

29 959 410,00

6 666 424,00

3 700 000,00

4 000 000,00

L.p.	Nazwa i cel	Jednostka odpowiedzialna lub koordynująca	Okres realizacji		Łączne nakłady finansowe	Limit 2016	Limit 2017	Limit 2018	Limit 2019	Limit 2020
			od	do						
1.1.2.10	Termomodernizacja obiektu OSRiR położonego przy ul. Łódzkiej 19-29 - Poprawa stanu obiektu	UM Kalisz	2015	2020	10 000 000,00	0,00	0,00	0,00	3 140 000,00	6 860 000,00
1.1.2.11	Zagospodarowanie Baszty Dorotki wraz z przyległym terenem - Poprawa stanu obiektu	UM Kalisz	2016	2017	525 000,00	25 000,00	500 000,00	0,00	0,00	0,00
1.2	Wydatki na programy, projekty lub zadania związane z umowami partnerstwa publiczno-prywatnego, z tego:				0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
1.2.1	- wydatki bieżące				0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
1.2.2	- wydatki majątkowe				0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
1.3	Wydatki na programy, projekty lub zadania pozostałe (inne niż wymienione w pkt 1.1 i 1.2), z tego				220 605 336,76	55 842 464,47	60 584 960,49	17 474 323,80	11 854 190,80	24 592 469,85
1.3.1	- wydatki bieżące				18 002 465,30	8 407 733,80	908 323,80	908 323,80	504 190,80	443 982,46
1.3.1.1	Akcje edukacyjne mające na celu uświadamianie społeczeństwa w zakresie dotyczącym Gospodarki Niskoemisyjnej - Realizacja działań naprawczych wynikających z Planu Gospodarki Niskoemisyjnej	UM Kalisz	2015	2020	50 000,00	10 000,00	10 000,00	10 000,00	10 000,00	10 000,00
1.3.1.2	Częściowe pokrycie kosztów związanych z przeprowadzaniem badań lekarskich osób zatrzymanych lub doprowadzanych przez Policję, pobieraniem krwi do badań dla celów procesowych i wystawianiem dokumentów potwierdzających zgon - Zapewnienie funkcjonowania Policji	UM Kalisz	2016	2018	1 276 000,00	476 000,00	400 000,00	400 000,00	0,00	0,00
1.3.1.3	Innowacje dla integracji cyfrowej - przeciwdziałanie wykluczeniu cyfrowemu na terenie K@lisza - utrzymanie trwałości projektu - Przeciwdziałanie wykluczeniu cyfrowemu	MOPS	2014	2019	145 938,00	31 160,00	25 797,00	25 797,00	21 664,00	0,00
1.3.1.4	Promowanie wykorzystania odnawialnych źródeł energii wśród mieszkańców i przedsiębiorców - Realizacja działań naprawczych wynikających z Planu Gospodarki Niskoemisyjnej	UM Kalisz	2015	2020	50 000,00	10 000,00	10 000,00	10 000,00	10 000,00	10 000,00

Limit zobowiązań
10 000 000,00
500 400,00
0,00
0,00
0,00
151 947 939,90
8 387 877,80
50 000,00

1 276 000,00

3 000,00

50 000,00

L.p.	Nazwa i cel	Jednostka odpowiedzialna lub koordynująca	Okres realizacji		Łączne nakłady finansowe	Limit 2016	Limit 2017	Limit 2018	Limit 2019	Limit 2020
			od	do						
1.3.1.5	Remont ulicy Łódzkiej w ciągu DK 12 - Rozbudowa układu komunikacyjnego miasta		2015	2016	13 058 824,00	7 418 047,00	0,00	0,00	0,00	0,00
1.3.1.6	Zainstalowanie urządzeń do obsługi Strefy Płatnego Parkowania w Kaliszu wraz z prowadzeniem czynności techniczno-organizacyjnych związanych z ich serwisem i kompleksowym utrzymaniem - Rozbudowa układu komunikacyjnego miasta	MZDiK	2012	2020	3 421 703,30	462 526,80	462 526,80	462 526,80	462 526,80	423 982,46
1.3.2	- wydatki majątkowe				202 602 871,46	47 434 730,67	59 676 636,69	16 566 000,00	11 350 000,00	24 148 487,39
1.3.2.1	Adaptacja budynku przy ul. Nowy Świat 13 na potrzeby Liceum Plastycznego - Poprawa stanu obiektu	UM Kalisz	2015	2017	1 935 424,00	0,00	1 900 000,00	0,00	0,00	0,00
1.3.2.2	Adaptacja części terenu: Dobrzecka, Mickiewicza, Graniczna - budowa placu zabaw (os. Korczak) (BO) - Realizacja Budżetu Obywatelskiego 2016 r.	UM Kalisz	2016	2017	322 000,00	165 000,00	157 000,00	0,00	0,00	0,00
1.3.2.3	Adaptacja pomieszczeń zabytkowego budynku ratusza miejskiego (piwnic, wnętrza wieży ratuszowej wraz z tarasem widokowym oraz patio) na ekspozycję poświęconą dziedzictwu historyczno - kulturowemu Kalisza i regionu - Poprawa stanu obiektu	UM Kalisz	2016	2018	1 838 912,00	1 215 000,00	323 912,00	300 000,00	0,00	0,00
1.3.2.4	Adaptacja sal lekcyjnych z przeznaczeniem na laboratoria w V Liceum Ogólnokształcącym - Poprawa stanu obiektu	UM Kalisz	2016	2017	278 634,00	48 634,00	230 000,00	0,00	0,00	0,00
1.3.2.5	Budowa muru oporowego (zabezpieczenie skarpy ul. Łódzkiej) wraz z budową odcinka drogi dojazdowej u podnóża skarpy - Rozbudowa układu komunikacyjnego miasta	MZDiK	2016	2017	1 390 000,00	1 150 000,00	240 000,00	0,00	0,00	0,00
1.3.2.6	Budowa nowego obiektu szkolnego Szkoły Podstawowej Nr 13 wraz z salą gimnastyczną, zapleczem sportowym i pierwszym wyposażeniem - Poprawa stanu technicznego placówek oświatowych	UM Kalisz	2010	2016	9 945 292,46	1 749 467,67	0,00	0,00	0,00	0,00

Limit zobowiązań
7 008 877,80
0,00

143 560 062,10
1 900 000,00
313 150,00
654 051,00

278 634,00

1 390 000,00

0,00

L.p.	Nazwa i cel	Jednostka odpowiedzialna lub koordynująca	Okres realizacji		Łączne nakłady finansowe	Limit 2016	Limit 2017	Limit 2018	Limit 2019	Limit 2020
			od	do						
1.3.2.7	Budowa odcinka DK 25 od węzła drogowego w rejonie Al. Wojska Polskiego do ul. Poznańskiej w Kaliszu - Rozbudowa układu komunikacyjnego miasta	MZDiK	2007	2019	1 871 417,00	1 592 755,00	0,00	0,00	0,00	0,00
1.3.2.8	Budowa odcinka drogi krajowej nr 25 od planowanego węzła drogowego w rejonie Alei Wojska Polskiego do ul. Poznańskiej - Rozbudowa układu komunikacyjnego miasta	MZDiK	2007	2016	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
1.3.2.9	Budowa ronda u zbiegu ul. Korczak i ul. Stanczukowskiego - Rozbudowa układu komunikacyjnego miasta	MZDiK	2016	2017	3 500 000,00	1 500 000,00	2 000 000,00	0,00	0,00	0,00
1.3.2.10	Budowa sali gimnastycznej przy Szkole Podstawowej Nr 22 przy ul. Św. Michała 1 w Kaliszu - Poprawa stanu technicznego obiektu	UM Kalisz	2016	2017	2 290 000,00	1 290 000,00	1 000 000,00	0,00	0,00	0,00
1.3.2.11	Dostosowanie budynków żłobków w Kaliszu do wymogów przeciwpożarowych - Poprawa stanu obiektów	UM Kalisz	2014	2017	923 985,00	400 000,00	150 000,00	0,00	0,00	0,00
1.3.2.12	Dotacja celowa na realizację projektu pn. "Z tradycją w przyszłość - renowacja zabytkowego kościoła pojezuickiego w centrum Kalisza i modernizacja wnętrza na potrzeby organizacji działań kulturalnych" dla Rzymskokatolickiej Parafii ... - Zachowanie cennego dziedzictwa, utrwalenie i upowszechnienie wiedzy o historii miasta i regionu oraz stworzenie nowoczesnej przestrzeni dla organizacji przedsięwzięć kulturalnych i artystycznych	UM Kalisz	2017	2020	950 000,00	0,00	150 000,00	250 000,00	350 000,00	200 000,00
1.3.2.13	Dotacja celowa na realizację zadania pn. "Dofinansowanie budowy Bazy Śmigłowej Służby Ratownictwa Medycznego (HEMS) na terenie lotniska Michałków w Ostrowie Wielkopolskim" - Zapewnienie dostępu do nowoczesnej i szybkiej formy pomocy medycznej	UM Kalisz	2016	2017	108 542,00	54 271,00	54 271,00	0,00	0,00	0,00

Limit zobowiązań
162 795,00

0,00

3 500 000,00

386 278,34

550 000,00

950 000,00

108 542,00

L.p.	Nazwa i cel	Jednostka odpowiedzialna lub koordynująca	Okres realizacji		Łączne nakłady finansowe	Limit 2016	Limit 2017	Limit 2018	Limit 2019	Limit 2020
			od	do						
1.3.2.14	Dotacja celowa na realizację zadania pn. "Prace konserwatorsko-budowlane wraz z kompleksową restauracją wnętrza kościoła przy zabytkowym zespole kościelno-klasztornym OO. Franciszkanów w Kaliszu przy ul. Sukienniczej 7" - Zachowanie, ochrona, promowanie i rozwój dziedzictwa naturalnego i kulturalnego	UM Kalisz	2017	2018	2 105 323,70	0,00	1 105 323,70	1 000 000,00	0,00	0,00
1.3.2.15	Dotacja celowa na realizację zadania pn. "Szlakiem zabytkowych kościołów Diecezji Kaliskiej - rewaloryzacja i konserwacja zabytków drewnianych celem ochrony dziedzictwa kulturowego" - Ochrona dziedzictwa kulturowego i rozwój zasobów kultury	UM Kalisz	2017	2018	394 676,30	0,00	294 676,30	100 000,00	0,00	0,00
1.3.2.16	Dotacja na modernizację budynków UAM - Rozwój infrastruktury edukacyjnej i społecznej	UM Kalisz	2016	2018	2 200 000,00	1 000 000,00	1 000 000,00	200 000,00	0,00	0,00
1.3.2.17	Kaliski Park Linowy (FO) - Rozwój infrastruktury sportowej	UM Kalisz	2016	2017	480 000,00	19 594,00	460 406,00	0,00	0,00	0,00
1.3.2.18	Kompleksowa rozbudowa i przebudowa stadionu I.a. w Kaliszu - Rozwój infrastruktury rekreacyjno-sportowej	UM Kalisz	2006	2017	43 000 000,00	11 350 000,00	14 943 852,96	0,00	0,00	0,00
1.3.2.19	Majkowskie centrum rekreacyjno-sportowe przy ul. Tuwima 2 w Kaliszu - Poprawa stanu technicznego obiektu	UM Kalisz	2016	2017	4 188 000,00	2 058 000,00	2 130 000,00	0,00	0,00	0,00
1.3.2.20	Modernizacja domu przedpogrzebowego - Poprawa funkcjonalności i estetyki obiektu	UM Kalisz	2013	2016	1 505 000,00	405 000,00	0,00	0,00	0,00	0,00
1.3.2.21	Modernizacja I Liceum Ogólnokształcącego - Poprawa stanu technicznego obiektu	UM Kalisz	2016	2017	2 028 290,00	228 290,00	1 800 000,00	0,00	0,00	0,00
1.3.2.22	Mury Calisii - rewaloryzacja średniowiecznych fortyfikacji obronnych miasta - Poprawa stanu obiektu	UM Kalisz	2016	2017	180 000,00	80 000,00	100 000,00	0,00	0,00	0,00
1.3.2.23	Plac zabaw przy ul. Dąbrowskiej (os. Kaliniec) (BO) - Realizacja Budżetu Obywatelskiego 2016 r.	UM Kalisz	2016	2017	217 000,00	110 000,00	107 000,00	0,00	0,00	0,00

Limit zobowiązań
2 105 323,70

394 676,30

2 200 000,00
470 406,00
26 293 852,96
4 183 855,88
45 506,84
1 800 000,00
148 512,00
213 925,00

L.p.	Nazwa i cel	Jednostka odpowiedzialna lub koordynująca	Okres realizacji		Łączne nakłady finansowe	Limit 2016	Limit 2017	Limit 2018	Limit 2019	Limit 2020
			od	do						
1.3.2.24	Połączenie dróg krajowych na odcinku od ul. Godebskiego do ul. Łódzkiej - Rozbudowa układu komunikacyjnego miasta	MZDiK	2007	2020	44 369 120,00	397 020,00	670 000,00	11 000 000,00	8 000 000,00	17 248 487,39
1.3.2.25	Połączenie ul. H. Sawickiej z ul. Dobrzecką - Rozbudowa układu komunikacyjnego miasta	MZDiK	2015	2017	2 544 280,00	1 044 280,00	1 500 000,00	0,00	0,00	0,00
1.3.2.26	Program "Infrastruktura dla rozwoju terenów inwestycyjnych" - Rozbudowa układu komunikacyjnego miasta	MZDiK	2016	2017	7 500 000,00	3 000 000,00	4 500 000,00	0,00	0,00	0,00
1.3.2.27	Program Rozwoju Dróg Osiedlowych - Rozbudowa układu komunikacyjnego miasta	MZDiK	2016	2017	4 500 000,00	3 000 000,00	1 500 000,00	0,00	0,00	0,00
1.3.2.28	Program rozwoju zasobów mieszkalnych - Budowa budynków wielorodzinnych	UM Kalisz	2016	2017	3 272 000,00	912 000,00	2 360 000,00	0,00	0,00	0,00
1.3.2.29	Przebudowa boiska sportowego do gry w piłkę nożną oraz budowa budynku socjalno-szatniowego przy ul. Granicznej - Poprawa stanu technicznego obiektu	UM Kalisz	2016	2017	810 000,00	300 000,00	510 000,00	0,00	0,00	0,00
1.3.2.30	Przebudowa mostu w ciągu ulicy Chopina wraz z przebudową ulicy na odc. od ul. Kościuszki do ul. Piskorzewie - Rozbudowa układu komunikacyjnego miasta	MZDiK	2014	2016	1 925 606,00	1 300 000,00	0,00	0,00	0,00	0,00
1.3.2.31	Przebudowa Placu Kilińskiego - Rozbudowa układu komunikacyjnego miasta	UM Kalisz	2016	2017	4 400 000,00	600 000,00	3 800 000,00	0,00	0,00	0,00
1.3.2.32	Przebudowa skrzyżowania ul. 3-go Maja - ul. Warszawska wraz z odc. ul. Warszawskiej do ul. Łódzkiej - Rozbudowa układu komunikacyjnego miasta	MZDiK	2015	2016	3 378 830,00	3 307 000,00	0,00	0,00	0,00	0,00
1.3.2.33	Przebudowa ul. Próźnej - Rozbudowa układu komunikacyjnego miasta	MZDiK	2015	2016	1 388 138,00	888 138,00	0,00	0,00	0,00	0,00
1.3.2.34	Przebudowa ul. Stawiszyńskiej w ciągu DK 12 na odcinku od ronda Wiceadmirała J.W. Świrskiego do Al. Wojska Polskiego - Rozbudowa układu komunikacyjnego miasta	MZDiK	2017	2018	130 000,00	0,00	130 000,00	0,00	0,00	0,00

Limit zobowiązań
36 968 032,39

2 500 000,00

7 500 000,00

4 500 000,00

3 153 920,00

810 000,00

266 576,90

4 400 000,00

276 609,26

0,00

130 000,00

L.p.	Nazwa i cel	Jednostka odpowiedzialna lub koordynująca	Okres realizacji		Łączne nakłady finansowe	Limit 2016	Limit 2017	Limit 2018	Limit 2019	Limit 2020
			od	do						
1.3.2.35	Przebudowa wylotów kanalizacji deszczowej do Proсны i jej dopływów z zamontowaniem urządzeń podczyszczających - Poprawa stanu infrastruktury technicznej i środowiska naturalnego	UM Kalisz	2009	2017	6 162 000,00	500 000,00	1 500 000,00	0,00	0,00	0,00
1.3.2.36	Przebudowa, rozbudowa oraz zmiana sposobu użytkowania budynku na lokale socjalne (mieszkalne) i pomieszczenia tymczasowe w Kaliszu przy ul. Warszawskiej 93A - Budowa budynków wielorodzinnych	UM Kalisz	2016	2017	3 613 850,00	2 550 000,00	1 063 850,00	0,00	0,00	0,00
1.3.2.37	Regulacja cieków Krępiczy i Piwonki, utworzenie polderu zalewowego wraz z budową kolektora deszczowego w ul. Zachodniej - Poprawa stanu infrastruktury technicznej i środowiska naturalnego	UM Kalisz	2004	2020	18 600 000,00	362 730,00	527 344,73	3 716 000,00	3 000 000,00	6 700 000,00
1.3.2.38	Rewitalizacja Głównego Rynku - Poprawa stanu układu komunikacyjnego	UM Kalisz	2016	2017	2 460 000,00	460 000,00	2 000 000,00	0,00	0,00	0,00
1.3.2.39	Rodzinny Park rekreacyjno-wypoczynkowy Szczypiorno (os. Szczypiorno) (BO) - Realizacja Budżetu Obywatelskiego 2016 r.	UM Kalisz	2016	2017	234 000,00	120 000,00	114 000,00	0,00	0,00	0,00
1.3.2.40	Rozbudowa budynku przy ul. Krótkiej na potrzeby Urzędu Miejskiego - Poprawa stanu technicznego obiektu	UM Kalisz	2016	2017	2 000 000,00	500 000,00	1 500 000,00	0,00	0,00	0,00
1.3.2.41	Rozbudowa budynku Żłobka Nr 3 przy ul. Bogumiła i Barbary 14a - Poprawa stanu obiektu	UM Kalisz	2016	2017	2 403 751,00	2 403 751,00	0,00	0,00	0,00	0,00
1.3.2.42	Rozbudowa Izby Pamięci Szczypiorniaka - Muzeum w Szczypiornie - Poprawa stanu technicznego obiektu	UM Kalisz	2016	2017	420 000,00	200 000,00	220 000,00	0,00	0,00	0,00
1.3.2.43	Rozbudowa placu zabaw w Ogródku Jordanowskim (os. Śródmieście II) (BO) - Realizacja Budżetu Obywatelskiego 2016 r.	UM Kalisz	2016	2017	123 000,00	63 000,00	60 000,00	0,00	0,00	0,00
1.3.2.44	Rozbudowa ulic w ciągu drogi wojewódzkiej nr 450 na odcinku od "Rogutki" do granicy miasta - rozbudowa ul. Nowy Świat, ul. Częstochowskiej i ul.	MZDiK	2015	2017	1 000 000,00	390 000,00	600 000,00	0,00	0,00	0,00

Limit zobowiązań
2 000 000,00

564 046,10

14 243 344,73

2 417 580,00
227 099,70

2 000 000,00

2 400 000,00

405 500,00

119 900,00

990 000,00

L.p.	Nazwa i cel	Jednostka odpowiedzialna lub koordynująca	Okres realizacji		Łączne nakłady finansowe	Limit 2016	Limit 2017	Limit 2018	Limit 2019	Limit 2020
			od	do						
1.3.2.45	Rozwój niskoemisyjnego systemu komunikacji publicznej Miasta Kalisza wraz z modernizacją oświetlenia ulicznego zwiększającego jego energooszczędność - Rozwój systemu komunikacji publicznej	MZDiK	2017	2018	5 000 000,00	0,00	5 000 000,00	0,00	0,00	0,00
1.3.2.46	Rozwój terenów zielonych w mieście - Rozwój terenów zielonych	UM Kalisz	2016	2017	4 170 000,00	450 000,00	3 720 000,00	0,00	0,00	0,00
1.3.2.47	Siłownia plenerowa w Ogródku Jordanowskim (os. Śródmieście II) (BO) - Realizacja Budżetu Obywatelskiego 2016 r.	UM Kalisz	2016	2017	110 500,00	56 500,00	54 000,00	0,00	0,00	0,00
1.3.2.48	Skwer Tyniecki - plac zabaw dla dzieci i rekreacji dla dorosłych (os. Tyniec) (BO) - Realizacja Budżetu Obywatelskiego 2016 r.	UM Kalisz	2016	2017	140 300,00	74 300,00	66 000,00	0,00	0,00	0,00
1.3.2.49	Utworzenie kompleksu rekreacyjno-sportowego "OGRODY" (os. Ogrody) (BO) - Realizacja Budżetu Obywatelskiego 2016 r.	UM Kalisz	2016	2017	235 000,00	120 000,00	115 000,00	0,00	0,00	0,00
1.3.2.50	Zagospodarowanie Baszty Dorotki wraz z przyległym terenem - Poprawa stanu obiektu	UM Kalisz	2016	2017	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
1.3.2.51	Zakup Systemu Informacji Prawnej - Zapewnienie dostępu do aktualnych przepisów prawa dla pracowników Urzędu	UM Kalisz	2015	2017	60 000,00	20 000,00	20 000,00	0,00	0,00	0,00

Limit zobowiązań
5 000 000,00

4 170 000,00
107 400,00

131 444,00

229 100,00

0,00

0,00

ODPIS

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 listopada 2016 r.

Naczelnny Sąd Administracyjny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia NSA Jolanta Rudnicka
Sędzia NSA Wojciech Jakimowicz (spr.)
Sędzia del. NSA Jacek Hyla

po rozpoznaniu w dniu 18 listopada 2016 r.
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Ogólnoadministracyjnej
skargi kasacyjnej Prokuratora Okręgowego w Ostrowie Wielkopolskim
od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu
z dnia 6 maja 2016 r., sygn. akt: III SA/Po 193/16
w sprawie ze skargi Prokuratora Okręgowego w Ostrowie Wielkopolskim
na uchwałę Rady Miejskiej w Kaliszu
z dnia z dnia 29 listopada 2012 r. Nr XXIX/389/2012
w przedmiocie ustalenia strefy płatnego parkowania, wprowadzenia opłat za
parkowanie, wysokości stawek za parkowanie w strefie oraz ustalenia wysokości
opłat dodatkowych i sposobu ich pobierania

- I. uchyla punkt II zaskarżonego wyroku w zakresie § 3 ust. 3, § 9 ust. 1, § 12 ust. 3 i § 17 Regulaminu Strefy Płatnego Parkowania stanowiącego załącznik do uchwały z dnia 29 listopada 2012 r. Nr XXIX/389/2012
- II. stwierdza nieważność § 3 ust. 3, § 9 ust. 1, § 12 ust. 3 i § 17 Regulaminu Strefy Płatnego Parkowania stanowiącego załącznik do uchwały z dnia 29 listopada 2012 r. Nr XXIX/389/2012

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem

Julia Chudzińska
sekretarz sądowy

UZASADNIENIE

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu wyrokiem z dnia 6 maja 2016 r., sygn. akt: III SA/Po 193/16 stwierdził nieważność § 11 ust. 3 zdanie drugie, § 13 ust. 2, § 14 ust. 5 Regulaminu strefy płatnego parkowania w Kaliszu stanowiącego Załącznik do Uchwały Rady Miejskiej w Kaliszu z dnia 29 listopada 2012 r. Nr XXIX/389/2012 w sprawie ustalenia strefy płatnego parkowania, wprowadzenia opłat za parkowanie pojazdów samochodowych w strefie płatnego parkowania i sposobu ich pobierania, a w pozostałym zakresie skargę oddalił.

Wyrok ten zapadł w następujących okolicznościach faktycznych i prawnych sprawy:

Prokurator Prokuratury Okręgowej w Ostrowie Wielkopolskim pismem z dnia 2 lutego 2016 r. złożył do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu skargę na uchwałę Rady Miejskiej Kalisza nr XXIX/389/2012 z dnia 29 listopada 2012 r. w sprawie ustalenia Strefy Płatnego Parkowania, wprowadzenia opłat za parkowanie pojazdów samochodowych w Strefie Płatnego Parkowania i sposobu ich pobierania w brzmieniu nadanym uchwałą Rady Miejskiej Kalisza z dnia 25 czerwca 2015 r. nr XII/114/2015 zmieniającą uchwałę w sprawie ustalenia Strefy Płatnego Parkowania, wprowadzenia opłat za parkowanie pojazdów samochodowych w Strefie Płatnego Parkowania i sposobu jej pobierania, zarzucając:

1) istotne naruszenie § 135 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie zasad techniki prawodawczej (Dz.U. z 2002 r. Nr 100, poz. 908 ze zm.) oraz art. 13b ust. 1, ust. 2, ust. 3, ust. 4 oraz ust. 6 pkt. 2 i art. 13f ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (t.j.: Dz.U. z 2007 r. Nr 19, poz. 115 ze zm., dalej: „u.d.p.”), poprzez:

- nieuprawnione rozszerzenie przedmiotowego zakresu ustawowego zwolnienia z daniny publicznej w postaci dopuszczenia możliwości zaniechania poboru opłat (§ 3 ust. 3 załącznika do uchwały stanowiącego Regulamin Strefy Płatnego Parkowania w Kaliszu),

- obciążenie użytkownika zastrzeżonego miejsca postojowego kosztami jego utworzenia (§ 11 ust. 3 załącznika do uchwały),

- rozszerzenie definicji pojęcia „nieuiszczenie/niewniesienie opłaty za parkowanie” poza ustawowe znaczenie (§ 12 ust. 3 załącznika do uchwały),

- rozszerzenie ustawowego katalogu podstaw do pobrania opłat za identyfikatory i abonamenty strefy płatnego parkowania (§ 13 ust. 2 załącznika do uchwały oraz ust. 1 pkt 12 uchwały w brzmieniu nadanym uchwałą XII/114/2015),
 - określenie trybu egzekucji opłat dodatkowych (§ 14 ust. 5 załącznika do uchwały),
 - wprowadzenie trybu reklamacyjnego w przypadku kwestionowania wymierzenia opłaty dodatkowej (§ 17 załącznika do uchwały),
- 2) istotne naruszenie art. 2 i art. 32 Konstytucji RP, poprzez ograniczenie możliwości wniesienia opłaty zryczałtowanej i wykupienia identyfikatora strefy płatnego parkowania do osób spełniających określone warunki w zakresie czasu meldunku (§ 9 ust. 1 załącznika do uchwały).

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu uwzględnił skargę w części. Sąd ten wskazał, że rada gminy nie ma prawa do stanowienia aktów prawa miejscowego regulujących zagadnienia inne niż wymienione w przepisach art. 13b ust. 3 i ust. 4 u.d.p. oraz art. 13f ust. 1 i ust. 2 u.d.p. ani podejmowania regulacji w inny sposób niż wskazany przez ustawodawcę, gdyż oznaczałoby to wykroczenie poza zakres delegacji ustawowej. Z tej przyczyny Sąd uznał za niezgodny z prawem zapis Regulaminu Strefy Płatnego Parkowania w Kaliszu, stanowiącego załącznik do uchwały XXIX/389/2012, który przewiduje obciążenie osoby ubiegającej się o uzyskanie indywidualnego zezwolenia Strefy Płatnego Parkowania kosztami oznakowania i likwidacji wydzielonego – na prawach wyłączności – miejsca postojowego. Tymczasem w myśl § 11 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 23 września 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków zarządzania ruchem na drogach oraz wykonywania nadzoru nad tym zarządzaniem (Dz.U. z 2003 r. Nr 177, poz. 1729) organizację ruchu, w szczególności zadania techniczne polegające na umieszczaniu i utrzymaniu znaków drogowych, urządzeń sygnalizacji świetlnej, urządzeń sygnalizacji dźwiękowej oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu realizuje na koszt własny zarządca drogi. W tym zakresie zatem załącznik do skarżonej uchwały narusza przepisy ustawowe.

Ponadto Sąd uznał, że nie znajduje oparcia w przepisach u.d.p. wprowadzony w Regulaminie SPP wymóg uiszczenia pełnej opłaty w przypadku utraty lub kradzieży identyfikatora SPP dla mieszkańca, abonamentu SPP, bądź identyfikatora SPP dla osoby niepełnosprawnej, przewidziany w § 13 ust. 2 tegoż regulaminu.

Zasługiwał też zdaniem Sądu na uwzględnienie kolejny zarzut podniesiony przez Prokuratora, a dotyczący określenia trybu egzekucji opłat dodatkowych. W § 14 ust. 5 załącznika do zaskarżonej uchwały Rada Miejska Kalisza zawarła zapis, zgodnie z którym nieuiszczone opłaty dodatkowe podlegają egzekucji administracyjnej wraz z należnymi kosztami. Uregulowanie tej materii stanowi wyjście poza zakres upoważnienia ustawowego, albowiem przepis art. 13f ust. 2 u.d.p. nie upoważnia organu samorządowego do ustanawiania trybu dochodzenia należności z tytułu opłat dodatkowych, a jedynie do określenia wysokości i sposobu jej pobierania.

Sąd nie stwierdził natomiast istotnego naruszenia prawa w pozostałych zaskarżonych przepisach uchwały XXIX/389/2012.

Sąd stwierdził, że § 17 Regulaminu SPP, który umożliwia weryfikację opłaty dodatkowej nie narusza prawa. Tego rodzaju regulacja zawarta w akcie prawa miejscowego nie zmienia bowiem treści ustawy (art. 13f ust. 1 u.d.p.). Nie budzi wątpliwości, że procedura reklamacyjna daje zobowiązanemu do wniesienia opłaty dodatkowe możliwości udzielenia wyjaśnień względem podmiotu pobierającego opłaty, co może doprowadzić do uniknięcia konieczności wszczynania postępowania egzekucyjnego. Możliwość skorzystania z postępowania reklamacyjnego nie prowadzi też do zmiany zasad dotyczących sposobu powstania i egzekucji opłaty za parkowanie.

Sąd uznał, że nie zasługuje także na uwzględnienie zarzut skierowany wobec § 12 ust. 3 załącznika do uchwały XXIX/389/2012, zakładający nałożenie na właściciela pojazdu samochodowego lub posiadacza pojazdu parkującego w SPP opłaty dodatkowej za niedopełnienie obowiązku określonego w § 12 ust. 2. Z kolei § 12 ust. 2 załącznika do zaskarżonej uchwały, do którego przepis ten się odwołuje, stanowi, że dowody uiszczenia opłaty za parkowanie: bilety parkingowe SPP, identyfikatory SPP dla mieszkańca, abonamenty SPP, indywidualne zezwolenia SPP, identyfikatory SPP dla osoby niepełnosprawnej, karty postojowe SPP, muszą być umieszczone za przednią szybą, wewnątrz pojazdu, niezwłocznie po jego zaparkowaniu, w sposób umożliwiający ich odczytanie bez jakichkolwiek wątpliwości co do ich treści i ważności. Nie budzi bowiem wątpliwości, że w świetle art. 13f ust. 1 u.d.p. opłatę dodatkową pobiera się za nieuiszczenie opłaty, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt. 1 u.d.p. Także w Regulaminie SPP Rada Miejska Kalisza wprost wskazała, że opłata dodatkowa jest to opłata za nieuiszczenie opłaty za parkowanie (zob. § 2 pkt. 12). Nałożenie w tym względzie na ów podmiot obowiązku umieszczenia dowodu

uiszczenia rzeczoney opłaty za przednią szybą zaparkowanego pojazdu nie tylko bezpośrednio służy temu celowi, lecz także umożliwia skontrolowanie tego faktu. Fakt nieokazania w tak określony sposób dowodu uiszczenia opłaty za parkowanie wskazuje, że opłata ta nie została uiszczona.

Nie znalazł w ocenie Sądu także uzasadnienia zarzut naruszenia art. 2 i art. 32 Konstytucji RP przez przepis § 9 ust. 1 załącznika do uchwały XXIX/389/2012.

Sąd wskazał, że z przepisów ustawy o drogach publicznych wynika generalna zasada odpłatności za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania (art. 13 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 13b ust. 1 u.d.p.), z zastrzeżeniem ustalenia tej strefy przez radę gminy, od której to zasady - w drodze wyjątku - właściwa rada gminy (rada miasta) może wprowadzić odstępstwa, bądź wobec której może ustanowić przywileje. Ustawodawca nie wprowadził przy tym kryteriów, jakimi obowiązana jest kierować się rada gminy (rada miasta) przy doborze użytkowników drogi uprawnionych do korzystania z preferencyjnych zasad ponoszenia opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania, pozostawiając w tym zakresie swobodę radzie gminy (radzie miasta). Rada Miejska Kalisza przyjęła wobec tego - w § 9 ust. 1 załącznika do zaskarżonej uchwały - że uprawnienie do wykupienia identyfikatora SPP dla mieszkańca posiada właściciel, współwłaściciel lub inna osoba mająca tytuł prawny do pojazdu zameldowana na pobyt stały lub czasowy powyżej roku przy ulicy, która znajduje się w SPP.

Brak jest jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, że analizowane unormowanie zaskarżonej uchwały Rady Miejskiej Kalisza narusza normy art. 2 i art. 32 przywołane przepisy ustawy zasadniczej. Z zasady równości wynika nakaz jednakowego traktowania wszystkich obywateli w obrębie określonej klasy (kategorii). Zasada równości wymaga bowiem, aby podmioty traktowane były w równym stopniu równo, jeśli charakteryzują się daną cechą. różnicowanie sytuacji prawnej obywateli jest wtedy sprzeczne z Konstytucją, jeżeli traktuje się w sposób różny podmioty lub sytuacje podobne, a takie różnice traktowania nie znajdują należytego uzasadnienia konstytucyjnego. Jeżeli określona norma prawna traktuje odmiennie adresatów, którzy odznaczają się określoną cechą wspólną, wówczas mamy do czynienia z odstępstwem od zasady równości. Odstępstwo takie nie jest tożsame z naruszeniem art. 32 Konstytucji. Nie powinno budzić wątpliwości, że mieszkańcy SPP różnią się od pozostałych mieszkańców danego miasta cechą istotną (relewantną), jaką jest

posiadanie adresu zamieszkania w obszarze strefy ograniczonego parkowania. Nie powoduje także zastrzeżeń użyty przez Radę Miejską Kalisza wyznacznik tej cechy w postaci zameldowania na pobyt stały lub czasowy powyżej roku przy ulicy, która znajduje się w SPP. Zwłaszcza dodatkowe zastrzeżenie, aby zameldowanie na pobyt czasowy trwało powyżej roku, w ocenie tut. Sądu, jest konieczne celem odróżnienia osób, które faktycznie zamieszkują w strefie płatnego parkowania od osób, które meldują się na pobyt czasowy w tej strefie w innych celach, które to cele nie zasługują na uwzględnienie przy udzielaniu przywołanej preferencji.

Sąd nie uwzględnił także zarzutu wobec § 3 ust. 3 załącznika do zaskarżonej uchwały. Skoro rada gminy (rada miasta) może wprowadzić strefę płatnego parkowania i określić opłaty, to może także jej nie wprowadzać (w § 13b ust. 3 u.d.p. ustawodawca użył sformułowania „może”, wskazującego na to, że wprowadzenie strefy płatnego parkowania zależy od uznania rady gminy/rady miasta), a maiore ad minus rada gminy (rada miasta) może określić kiedy strefa nie będzie obowiązywała. Dotyczy to zwłaszcza takich sytuacji, gdy odpada cel ustalenia danej strefy płatnego parkowania z § 13b ust. 2 u.d.p.

Skargę kasacyjną od powyższego wyroku wywiódł Prokurator Okręgowy w Ostrowie Wielkopolskim zaskarżając ten wyrok w części, w jakiej oddalona została skarga na uchwałę Rady Miejskiej w Kaliszu z dnia z dnia 29 listopada 2012 r. Nr XXIX/389/2012 w zakresie dotyczącym zaskarżonych § 3 ust. 3, § 9 ust. 1, § 12 ust. 3 i § 17 Regulaminu Strefy Płatnego Parkowania stanowiącego załącznik do uchwały. Prokurator Okręgowy w Ostrowie Wielkopolskim, zrzekając się rozprawy, zarzucił naruszenie prawa materialnego, tj:

- art. 13b ust. 2 i 4 ustawy o drogach publicznych poprzez błędną jego wykładnię, przejawiającą się w nieuprawnionym rozszerzeniu przedmiotowego zakresu ustawowego zwolnienia z daniny publicznej poprzez dopuszczenie możliwości zaniechania poboru opłat;

- art. 13b ust. 4 pkt 3 w zw. z art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy o drogach publicznych poprzez błędną ich wykładnię, polegającą na rozszerzeniu definicji pojęcia „nieuiszczenie/niewniesienie opłaty za parkowanie” poza znaczenie ustawowe;

- art. 13b ust. 4 pkt 3 ustawy o drogach publicznych poprzez błędną jego wykładnię, wyrażającą się w przyjęciu, że w pojęciu „sposób pobierania opłaty, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy o drogach publicznych”, mieści się

upoważnienie do ustalenia przez organ gminy trybu reklamacyjnego w sytuacji kwestionowania prawidłowości wystawienia wezwania do uregulowania opłaty dodatkowej naliczonej za postój w strefie płatnego parkowania bez uiszczenia należnej opłaty;

- art. 13b ust. 4 pkt 2 ustawy o drogach publicznych oraz art. 32 Konstytucji RP poprzez błędną ich wykładnię, polegającą na ograniczeniu możliwości wniesienia opłaty zryczałtowanej i wykupienia identyfikatora postojowego do osób spełniających określone warunki w zakresie meldunku.

W związku z powyższym strona skarżąca kasacyjnie wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku we wskazanej części i orzeczenie o nieważności § 3 ust. 3, § 9 ust. 1, § 12 ust. 3 i § 17 Regulaminu Strefy Płatnego Parkowania stanowiącego załącznik do uchwały Rady Miejskiej w Kaliszu nr XXIX/389/2012. W obszernym uzasadnieniu Prokurator uzasadnił swoje stanowisko.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną Rada Miasta Kalisza wniosła o jej oddalenie, podtrzymując swoje argumenty dotyczące prawidłowości rozstrzygnięć uchwały.

Naczelny Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 183 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j.: Dz.U. z 2016 r., poz. 718) zwanej dalej p.p.s.a., Naczelny Sąd Administracyjny rozpoznaje sprawę w granicach skargi kasacyjnej, bierze jednak z urzędu pod rozagę nieważność postępowania. W sprawie nie występują, enumeratywnie wyliczone w art. 183 § 2 ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, przesłanki nieważności postępowania sądowoadministracyjnego. Z tego względu, przy rozpoznaniu sprawy, Naczelny Sąd Administracyjny związany był granicami skargi kasacyjnej.

Skargę kasacyjną można oprzeć na następujących podstawach:

- 1) naruszeniu prawa materialnego przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie;
- 2) naruszeniu przepisów postępowania, jeżeli uchybienie to mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy (art. 174 Prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi).

Granice skargi kasacyjnej wyznaczają wskazane w niej podstawy.

Naczelny Sąd Administracyjny, ze względu na ograniczenia wynikające ze wskazanych regulacji prawnych, nie może we własnym zakresie konkretyzować zarzutów skargi kasacyjnej, uściślać ich bądź w inny sposób korygować. Do autora skargi kasacyjnej należy wskazanie konkretnych przepisów prawa materialnego lub przepisów postępowania, które w jego ocenie naruszył Sąd pierwszej instancji i precyzyjne wyjaśnienie, na czym polegało ich niewłaściwe zastosowanie lub błędna interpretacja, w odniesieniu do prawa materialnego, bądź wykazanie istotnego wpływu naruszenia prawa procesowego na rozstrzygnięcie sprawy przez Sąd pierwszej instancji.

W skardze kasacyjnej zarzucono naruszenie prawa materialnego. Rozpoznając skargę kasacyjną w tak określonych granicach, stwierdzić należy, że skarga ta ma uzasadnione podstawy.

W pierwszej kolejności strona skarżąca kasacyjnie upatruje naruszenia art. 13b ust. 2 i 4 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (t.j.: Dz.U. z 2007 r. Nr 19, poz. 115 z późn. zm.) w błędnej wykładni tego przepisu przejawiającej się w nieuprawnionym rozszerzeniu przedmiotowego zakresu ustawowego zwolnienia z daniny publicznej poprzez dopuszczenie możliwości zaniechania poboru opłat. Zarzut ten jest uzasadniony, ponieważ ustawa wprowadzając generalną zasadę odpłatności za parkowanie pojazdów samochodowych w strefach płatnego parkowania nie zawiera upoważnienia do ustanowienia czasowego wyłączenia z obowiązku pobierania opłat w strefie płatnego parkowania, ani też nie upoważnia Rady do wprowadzenia takiego wyłączenia w strefie płatnego parkowania. Zgodnie z przepisem art. 13b ust. 1 u.d.p. opłatę, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1, pobiera się za postój pojazdów samochodowych w strefie płatnego parkowania, w wyznaczonym miejscu, w określone dni robocze, w określonych godzinach lub całodobowo. W ustępie 4 pkt 2 tego przepisu upoważniono rady gminy do wprowadzenia opłaty abonamentowej lub zryczałtowanej oraz zerowej stawki opłaty dla niektórych użytkowników drogi. Z regulacji tych wynika obowiązek pobierania wprowadzonej przez radę gminy opłaty abonamentowej według ustalonych stawek i nie da się z nich wywieść upoważnienia do „czasowego zaniechania poboru opłat za parkowanie”, jak to uczyniono w § 3 ust. 3 Regulaminu przyjętego zaskarżoną uchwałą.

Zasadny jest również zarzut naruszenia art. 13b ust. 4 pkt 3 w związku z art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy o drogach publicznych poprzez błędną ich wykładnię,

polegającą na rozszerzeniu definicji pojęcia „nieuiszczenie/niewwniesienie opłaty za parkowanie” poza znaczenie ustawowe.

Zgodnie z art. 13b ust. 4 pkt 3 u.d.p. „Rada gminy (rada miasta), ustalając strefę płatnego parkowania określa sposób pobierania opłaty, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1”, tj. opłaty za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania”. Ustawa wprowadza obowiązek ponoszenia ustalonych przez rady gminy opłat za parkowanie, a nie za nieudokumentowanie dopełnienia tego obowiązku poprzez wyeksponowanie dowodu uiszczenia opłaty za parkowanie za przednią szybą wewnątrz pojazdu. Skoro opłata dodatkowa jest pobierana – na podstawie art. 13f ust. 1 u.d.p. – również za nieuiszczenie opłat, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1, a nie za nieudokumentowanie dopełnienia tego obowiązku, to trafne jest stanowisko strony skarżącej kasacyjnie wykazującej brak podstaw do wprowadzenia w § 12 ust. 3 Regulaminu przyjętego zaskarżoną uchwałą nieprzewidzianej ustawowo przesłanki nałożenia opłaty dodatkowej, tj. opłaty za niedopełnienie obowiązku przewidzianego w § 12 ust. 2 Regulaminu. W istocie w § 12 ust. 3 Regulaminu Rada Miejska Kalisza zdefiniowała przesłankę ustawowego pojęcia „niewwniesienia opłaty” za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania, z którym to pojęciem, w myśl art. 13f ust. 1 u.d.p., wiąże się pobieranie przez zarządcę drogi (a w przypadku jego braku, przez zarządcę drogi) opłaty dodatkowej. Przepis art. 13b ust. 4 pkt 3 w zw. z art. 13 ust. 1 pkt 1 u.d.p. nie uprawnia jednak rady gminy (rady miasta) do definiowania ustawowych pojęć zwłaszcza tych, z którymi ustawodawca związał pobieranie dodatkowej opłaty, jako świadczenia mającego charakter ustawowej represji za niewykonanie obowiązku uiszczenia opłaty parkingowej. Rada Miejska Kalisza bez wyraźnego w tym zakresie upoważnienia nie mogła ustalić definicji pojęcia użytego w art. 13f ust. 1 u.d.p. (por. wyrok NSA z dnia 8 października 2013 r., I OSK 1674/13).

Kolejny zarzut skargi kasacyjnej dotyczy § 17 Regulaminu przyjętego zaskarżoną uchwałą, w którym przewidziano procedurę reklamacyjną dotyczącą opłat za parkowanie. Strona skarżąca kasacyjnie w ustaleniu przez organ gminy trybu reklamacyjnego upatruje naruszenia art. 13b ust. 4 pkt 3 u.d.p. poprzez błędną jego wykładnię, wyrażającą się w przyjęciu, że ustalenie takiego trybu mieści się w zakresie upoważnienia do określania „sposobu pobierania opłaty, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy o drogach publicznych”.

W odniesieniu do tego zarzutu należy wskazać, że stosownie do art. 13 ust. 1 pkt 1 u.d.p. korzystający z dróg publicznych są obowiązani do ponoszenia opłat za postój pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania. Delegację do ustalenia strefy płatnego parkowania zawiera przepis art. 13b ust. 3 ustawy. Na jego podstawie rada ustalając strefę płatnego parkowania (art. 13b ust. 4): 1) ustala wysokość opłaty, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1, z tym że opłata za pierwszą godzinę postoju pojazdu samochodowego nie może przekraczać 3 zł; 2) może wprowadzić opłaty abonamentowe lub zryczałtowane oraz zerową stawkę opłaty dla niektórych użytkowników drogi; 3) określa sposób pobierania opłaty, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1.

Jakkolwiek przyznać trzeba, że procedura reklamacyjna mogłaby być niekiedy korzystna, to brak jest podstaw do jej uchwalenia przez Radę na podstawie przepisów u.d.p. W sferze ustanawiania nowych zobowiązań publicznoprawnych aktem prawa miejscowego, w drodze uchwały organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego, stosuje się zasadę, że dozwolone jest tylko to, co prawo wyraźnie przewiduje. Zgodnie z art. 94 Konstytucji RP organy samorządu terytorialnego ustanawiają akty prawa miejscowego na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie.

Z konstrukcji przepisu art. 13f ust. 1 u.d.p. wynika wprost, iż za nieuiszczenie opłat, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1, pobiera się opłatę dodatkową. Przepis ten nie zostawia organowi żadnej dowolności, co do uznania, kiedy pobranie opłaty jest zasadne, a kiedy nie. Źródło powstania obowiązku wynika bezpośrednio z przepisu prawa (ustawy i przepisu prawa miejscowego). Takie stanowisko dominuje w orzecznictwie sądów administracyjnych (wyroki WSA w Szczecinie z dnia 14 października 2009 r., II SA/Sz 35/09; wyrok NSA z dnia 12 marca 2010 r., I OSK 1683/09; wyrok WSA w Warszawie z dnia 11 lutego 2005 r., VI SA/Wa 550/04). Rozpatrywanie wniosków reklamacyjnych i to składanych w określonym w uchwale terminie pod rygorem ich odrzucenia nie mając charakteru „czynności technicznych pozwalających na opłacenie parkowania w strefie” (por. wyrok NSA z dnia 12 listopada 2008 r., I OSK 918/08) nie mieści się w zakresie ustawowego upoważnienia do określenia „sposobu pobierania opłaty”.

W myśl art. 40d ust. 2 u.d.p. opłaty dodatkowe podlegają przymusowemu ściągnięciu w trybie określonym w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Podstawą do prowadzenia egzekucji administracyjnej w celu

wykonania obowiązku zapłaty kary pieniężnej z tytułu nieuiszczenia opłaty za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych jest przepis art. 3 § 1 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954 ze zm., dalej u.p.e.a.). Jeżeli właściciel pojazdu, przeciwko któremu wystawiony został tytuł wykonawczy, kwestionuje istnienie obowiązku uiszczenia opłaty dodatkowej przez wniesienie zarzutu w postępowaniu egzekucyjnym, to organ egzekucyjny rozpatruje ten środek zaskarżenia. Na postanowienie wierzyciela co do zasadności zarzutów przysługuje zażalenie (art. 34 § 2 u.p.e.a.) do organu wyższego stopnia w rozumieniu art. 23 u.p.e.a., którym dla organów jednostek samorządu terytorialnego jest samorządowe kolegium odwoławcze. Na postanowienie wydawane w postępowaniu egzekucyjnym w administracji i zaskarżalne zażaleniem przysługuje natomiast skarga do sądu administracyjnego (art. 3 § 2 pkt 3 p.p.s.a.).

Naczelny Sąd Administracyjny podziela pogląd zawarty w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 19 listopada 2010 r., III CZP 88/10), w której stwierdzono, że procedura egzekwowania opłaty dodatkowej za parkowanie w strefie płatnego parkowania, stosowana w przypadku przyjęcia, że konieczność uiszczenia tej opłaty wynika bezpośrednio z przepisu prawa, sprawia, iż prawo do sądowej kontroli stanowiska wierzyciela w razie sporu co do tego, czy po stronie określonej osoby powstał obowiązek uiszczenia takiej opłaty, może być realizowane dopiero na etapie egzekucji administracyjnej.

Organ egzekucyjny jest więc zobowiązany do przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego przy zastosowaniu k.p.a. W sytuacji bowiem, kiedy obowiązek powstaje z mocy prawa, jest to jedyna możliwość obrony swoich praw przez dłużnika. (Dopiero na etapie postępowania egzekucyjnego niezbędne jest ustalenie istotnych elementów stanu faktycznego sprawy, oczywiście w sytuacji, gdy zobowiązany podnosi zarzut nieistnienia obowiązku – por. wyrok NSA z dnia 25 listopada 2014 r., II GSK 1684/13). Swoista konkretyzacja obowiązku następuje w tytule wykonawczym wszczynającym postępowanie egzekucyjne, zaś ochrona praw uczestników tego postępowania jest możliwa w drodze zaskarżenia do sądu administracyjnego na podstawie art. 3 § 2 pkt 3 postanowień, wydanych w tym postępowaniu (por. T. Woś, H. Knysiak-Molczyk, M. Romańska, Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Komentarz, Warszawa 2005, str. 61).

Możliwość obrony swych interesów przez zobowiązanego powstaje więc dopiero na etapie postępowania egzekucyjnego. Należy zatem stwierdzić, że artykuł

13f ust. 2 u.d.p. upoważnia radę gminy do ustalenia wysokości opłaty dodatkowej, o której jest mowa w ust. 1 tego przepisu i sposobu jej pobierania (zasady, formy i ogół czynności technicznych, pozwalających na dokonanie opłaty); w tym zakresie nie mieści się jednak kompetencja do uregulowania trybu postępowania reklamacyjnego, ani kompetencja do odstąpienia w wyniku przeprowadzonego postępowania reklamacyjnego od zastosowania przepisu art. 13f ust. 1 u.d.p.

Wreszcie jako uzasadniony należy ocenić odniesiony do treści § 9 ust. 1 Regulaminu przyjętego zaskarżoną uchwałą zarzut naruszenia art. 13b ust. 4 pkt 2 ustawy o drogach publicznych oraz art. 32 Konstytucji RP poprzez błędną ich wykładnię, polegającą na ograniczeniu możliwości wniesienia opłaty zryczałtowanej i wykupienia identyfikatora postojowego do osób spełniających określone warunki w zakresie meldunku. Przepis § 9 ust. 1 Regulaminu stanowi, że uprawnienie do wykupienia identyfikatora SPP dla mieszkańca posiada właściciel, współwłaściciel lub inna osoba mająca tytuł prawny do pojazdu zameldowana na pobyt stały lub czasowy powyżej roku, która znajduje się w SPP.

Wprawdzie Konstytucja RP udziela organom samorządu terytorialnego w przepisie art. 94 stosunkowo szerokiego zakresu swobody w stanowieniu prawa miejscowego, akty te powinny być bowiem wydawane „na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie”, to nie oznacza to jednak, że podejmowane w uchwałach rozwiązania mogą być dowolne, o ile tylko mieszczą się w zakresie upoważnienia ustawowego. W sferze ustanawiania nowych zobowiązań publicznoprawnych aktem prawa miejscowego, w drodze uchwały organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego, nie stosuje się zasady, że to co nie jest zabronione jest dozwolone, ale zasadę, że dozwolone jest tylko to, co prawo wyraźnie przewiduje. W tym kontekście należy podkreślić, że konstytucyjna zasada równości materialnej dopuszcza odmienne traktowanie adresatów normy prawnej, jeżeli zróżnicowanie jest oparte o cechę istotną. O ile bowiem są to rozwiązania ingerujące w zakres swobód obywatelskich lub też nakładające na obywateli określone obowiązki, to muszą one cechować się odpowiednią proporcjonalnością. (wyrok NSA z dnia 19 listopada 2014 r. sygn. akt: I OSK 2257/14)

Zgodnie z art. 13b ust. 4 pkt 2 ustawy o drogach publicznych, „Rada gminy (rada miasta), ustalając strefę płatnego parkowania może wprowadzić opłaty abonamentowe lub zryczałtowane oraz zerową stawkę opłaty dla niektórych użytkowników drogi”. Ustawodawca konstruując powyższe upoważnienie ustawowe

nie wprowadził więc w ustawie o drogach publicznych kryteriów, jakimi obowiązana jest kierować się rada gminy (rada miasta) przy doborze użytkowników drogi uprawnionych do korzystania z preferencyjnych zasad ponoszenia opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania, pozostawiając w tym zakresie swobodę radzie gminy (radzie miasta). Jak wskazano wyżej, swoboda rady gminy (rady miasta) przy określaniu użytkowników uprawnionych do uiszczania opłaty abonamentowej lub opłaty zryczałtowanej nie jest nieograniczona. Ograniczenie swobody działania w tym zakresie zakreślone jest poprzez jednoznacznie wskazany przez ustawodawcę cel, jakiemu generalnie służy wprowadzenie opłat za parkowanie. Jak stanowi art. 13b ust. 2 u.d.p. „Strefę płatnego parkowania ustala się na obszarach charakteryzujących się znacznym deficytem miejsc postojowych, jeżeli uzasadniają to potrzeby organizacji ruchu, w celu zwiększenia rotacji parkujących pojazdów samochodowych lub realizacji lokalnej polityki transportowej, w szczególności w celu ograniczenia dostępności tego obszaru dla pojazdów samochodowych lub wprowadzenia preferencji dla komunikacji zbiorowej”.

Trafnie NSA w wyroku z dnia 7 października 2011 r., sygn. akt: I OSK 1276/11 stwierdził, że ustawodawca, wprowadzając w u.d.p. możliwość tworzenia stref płatnego parkowania, kierował się nie tylko potrzebą zapewnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego, ale także koniecznością zapewnienia ochrony wolności i praw innych osób. Towarzyszący rozwojowi aglomeracji miejskich wzrost liczby posiadanych przez obywateli aut sprawił, że w centrach miast zaczęło brakować przestrzeni do ich parkowania (zwykle w takich też miejscach powstają strefy płatnego parkowania). Centra miast, charakteryzujące się ścisłą zabudową, niejednokrotnie nie pozwalają na sytuowanie nowych obiektów budowlanych takich, jak parkingi miejskie, a istniejące miejsca parkingowe to najczęściej wydzielona w tym celu przestrzeń w pasie drogowym. Problem tworzenia stref płatnego parkowania w swej istocie dotyczy nie tylko potrzeby zaprowadzenia ładu przestrzennego, a więc bezpieczeństwa i porządku publicznego, ale wiąże się również z koniecznością zapewnienia ochrony wolności i praw tych obywateli, których domy czy mieszkania znajdują się właśnie w centrach miast, gdzie dojazd bądź dojście do miejsca zamieszkania są utrudnione z uwagi na liczbę znajdujących się tam pojazdów (ochrona prawa własności). Tworzenie stref płatnego parkowania, na podstawie i w granicach upoważnienia zawartego w u.d.p., jest zatem ograniczeniem

podyktowanym ochroną konstytucyjnych wartości, pozostającym w zgodzie z zasadą proporcjonalności.

W świetle powyższego rację ma skarżący Prokurator, że z art. 13b ust. 4 pkt 2 u.d.p. nie wynika upoważnienie do uchwalenia ocenianego przepisu § 9 ust. 1 Regulaminu przyjętego zaskarżoną uchwałą Rady Miejskiej Kalisza. Treść zaskarżonej uchwały w powyższym zakresie przewiduje ograniczenia kręgu podmiotów uprawnionych do wykupienia identyfikatora do osób mających tytuł prawny do pojazdu i zameldowanych na pobyt stały lub czasowy powyżej roku, która znajduje się w SPP.

Unormowania uchwały w tym zakresie, w ocenie Naczelnego Sądu Administracyjnego, naruszają zasadę równości wobec prawa. Kryterium różnicowania mieszkańców strefy płatnego parkowania ze względu na to, czy posiadają stałe zameldowanie lub zameldowanie czasowe w pewnym zakresie w obszarze strefy oraz ze względu na tytuł prawny do parkowanego pojazdu należy ocenić jako niezgodne z wynikającą z zasady demokratycznego państwa prawnego zasadą sprawiedliwości społecznej nakazującą, by różnicowanie poszczególnych osób pozostawało w odpowiedniej relacji do dzielących je różnic. Zasada równości wobec prawa wymaga, by podmioty charakteryzujące się daną cechą istotną, były traktowane równo, bez różnic faworyzujących lub dyskryminujących. Wprowadzanie różnicowania jest dopuszczalne tylko gdy jest uzasadnione, to znaczy gdy pozostaje w związku bezpośrednim celem przepisów, wagą interesu, dla którego różnicowanie jest wprowadzone, pozostaje w proporcji do interesów naruszanych oraz nie uwłacza w sposób zasadniczy innym wartościom (tak w wyroku TK z dnia 6 grudnia 1997 r., sygn. akt: K 8/97; wyroku TK z dnia 4 stycznia 2000 r., sygn. akt: K 18/99).

We wskazanych wyżej regulacjach przedmiotowej uchwały Rada Miasta naruszyła zasady równości i sprawiedliwości społecznej, wprowadzając, nieznajdujące należytego uzasadnienia konstytucyjnego, różnicowanie, dyskryminujące mieszkańców strefy płatnego parkowania zarówno wobec innych mieszkańców miasta, jak i wzajemnie wobec siebie. Za naruszające konstytucyjną zasadę równości wobec prawa należy uznać wprowadzenie różnicowania w możliwości wykupienia identyfikatora postojowego tylko dla mieszkańców zamieszkujących z zamiarem pobytu stałego, a pozbawienie takiej możliwości, np. niektórych mieszkańców zamieszkujących na pobyt czasowy (tj. w okresie krótszym niż rok). W orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego przyjmuje się, że

sygn. akt: I OSK 1979/16

wykluczenie niektórych posiadaczy pojazdów z możliwości uzyskania abonamentu postojowego z powodu rodzaju zawartej umowy stanowiącej tytuł prawny do pojazdu, należy uznać za naruszające zasadę równości wobec prawa. Sąd orzekający w niniejszym składzie podziela pogląd wyrażony w tej kwestii w wyroku NSA z dnia 8 października 2013 r., I OSK 1418/13 (w którym wskazano, że instytucja zameldowania, mająca charakter czynności materialnoprawnej wynikającej z ewidencji ludności, nie może być podstawą warunkującą nabycie praw), jak również w wyroku NSA z dnia 13 października 2006 r., I OSK 978/06 oraz w wyrokach WSA w Krakowie z dnia 15 kwietnia 2014 r., III SA/Kr 207/14 i z dnia 15 stycznia 2013 r., III SA/Kr 1187/11, wyrok NSA z dnia 8 października 2013 r., I OSK 1418/13.

Naczelny Sąd Administracyjny nie wyklucza możliwości różnicowania wysokości opłat w zależności od różnych kryteriów, niemniej jednak cel wskazany w ustawie o drogach publicznych nie uzasadniał zróżnicowania przez Radę, w Regulaminie stanowiącym załącznik do zaskarżonej uchwały, osób uprawnionych do opłaty parkingowej w obniżonej wysokości według tych kryteriów, które wskazano w tym załączniku.

W tym stanie rzeczy stwierdzając, że skarga kasacyjna ma usprawiedliwione podstawy, a istota sprawy jest dostatecznie wyjaśniona, Naczelny Sąd Administracyjny miał podstawy do uchylenia zaskarżonego wyroku w części, w jakiej oddalona została skarga na uchwałę Rady Miejskiej w Kaliszu z dnia 29 listopada 2012 r. Nr XXIX/389/2012 w zakresie dotyczącym zaskarżonych § 3 ust. 3, § 9 ust. 1, § 12 ust. 3 i § 17 Regulaminu Strefy Płatnego Parkowania stanowiącego załącznik do uchwały, oraz do rozpoznania skargi w oparciu o art. 188 Prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, a w następstwie tego do stwierdzenia nieważności § 3 ust. 3, § 9 ust. 1, § 12 ust. 3 i § 17 Regulaminu Strefy Płatnego Parkowania stanowiącego załącznik do uchwały z dnia 29 listopada 2012 r. Nr XXIX/389/2012 na podstawie art. 147 § 1 w związku z art. 193 p.p.s.a. uznając z podanych wyżej powodów, że zaskarżona uchwała w tym zakresie została wydana z istotnym naruszeniem prawa w rozumieniu art. 91 ust. 1 w związku z ust. 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j.: Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.).

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem

Julia Chudzińska

sekretarz sądowy

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 maja 2016 roku

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu
w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia	WSA Walentyna Długaszewska
	Sędziowie	WSA Szymon Widłak (spr.)
		WSA Marek Sachajko

Protokolant: st. sekr. sąd. Katarzyna Skrocka – Nerka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 maja 2016 roku

przy udziale

sprawy ze skargi

Prokuratora Okręgowego w Ostrowie Wielkopolskim

na uchwałę

Rady Miejskiej Kalisza

z dnia 29 listopada 2012 r. nr XXIX/389/2012

w przedmiocie

ustalenia strefy płatnego parkowania, wprowadzenia opłat
za parkowanie w strefie i sposobu ich pobierania

- I. stwierdza nieważność § 11 ust. 3 zdanie drugie, § 13 ust. 2, § 14 ust. 5 Regulaminu strefy płatnego parkowania w Kaliszu stanowiącego Załącznik do Uchwały Rady Miejskiej w Kaliszu z dnia 29 listopada 2012 r. Nr XXIX/389/2012 w sprawie ustalenia strefy płatnego parkowania, wprowadzenia opłat za parkowanie pojazdów samochodowych w strefie płatnego parkowania i sposobu ich pobierania,
- II. w pozostałym zakresie oddala skargę.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem
Sławomir Rajczak
sekretarz sądowy

UZASADNIENIE

Prokurator Prokuratury Okręgowej w Ostrowie Wielkopolskim pismem z dnia 2 lutego 2016 r. złożył do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu skargę na uchwałę Rady Miejskiej Kalisza nr XXIX/389/2012 z dnia 29 listopada 2012 r. w sprawie ustalenia Strefy Płatnego Parkowania, wprowadzenia opłat za parkowanie pojazdów samochodowych w Strefie Płatnego Parkowania i sposobu ich pobierania (dalej: „uchwała XXIX/389/2012”) w brzmieniu nadanym uchwałą Rady Miejskiej Kalisza z dnia 25 czerwca 2015 r. nr XII/114/2015 zmieniającą uchwałę w sprawie ustalenia Strefy Płatnego Parkowania, wprowadzenia opłat za parkowanie pojazdów samochodowych w Strefie Płatnego Parkowania i sposobu jej pobierania (dalej: „uchwała XII/114/2015”).

Zaskarżonej uchwale Prokurator zarzucił: 1) istotne naruszenie § 135 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie zasad techniki prawodawczej (Dz. U. z 2002 r. Nr 100, poz. 908 ze zm., dalej: „rozporządzenie ZTP”), a także art. 13b ust. 1, ust. 2, ust. 3, ust. 4 oraz ust. 6 pkt. 2 i art. 13f ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tekst jedn. Dz. U. z 2007 r. Nr 19, poz. 115 ze zm., dalej: „u.d.p.”), poprzez: - nieuprawnione rozszerzenie przedmiotowego zakresu ustawowego zwolnienia z daniny publicznej w postaci dopuszczenia możliwości zaniechania poboru opłat (§ 3 ust. 3 załącznika do uchwały stanowiącego Regulamin Strefy Płatnego Parkowania w Kaliszu), - obciążenie użytkownika zastrzeżonego miejsca postojowego kosztami jego utworzenia (§ 11 ust. 3 załącznika do uchwały), - rozszerzenie definicji pojęcia „nieuiszczenie/ niewniesienie opłaty za parkowanie” poza ustawowe znaczenie (§ 12 ust. 3 załącznika do uchwały), - rozszerzenie ustawowego katalogu podstaw do pobrania opłat za identyfikatory i abonamenty strefy płatnego parkowania (§ 13 ust. 2 załącznika do uchwały oraz ust. 1 pkt. 12 uchwały w brzmieniu nadanym uchwałą XII/114/2015), - określenie trybu egzekucji opłat dodatkowych (§ 14 ust. 5 załącznika do uchwały), - wprowadzenie trybu reklamacyjnego w przypadku kwestionowania wymierzenia opłaty dodatkowej (§ 17 załącznika do uchwały), 2) istotne naruszenie art. 2 i art. 32 Konstytucji RP, poprzez ograniczenie możliwości wniesienia opłaty zryczałtowanej i wykupienia identyfikatora strefy płatnego parkowania do osób

spełniających określone warunki w zakresie czasu meldunku (§ 9 ust. 1 załącznika do uchwały) – wnosząc o uchylenie wskazanych regulacji uchwały.

W uzasadnieniu skargi Prokurator podniósł, że Rada Miejska Kalisza, wbrew udzielonemu upoważnieniu ustawowemu, uchwaliła możliwość zaniechania poboru opłat za parkowanie w strefie płatnego parkowania, upoważniając Prezydenta Miasta Kalisza do wydania zarządzenia w tym zakresie (§ 3 ust. 3 załącznika do uchwały), czym istotnie naruszono art. 13b ust. 2 i ust. 4 u.d.p. Jak wskazał Prokurator, przepisy ustawy o drogach publicznych nie przewidują czasowego wyłączenia z obowiązywania opłat w strefie płatnego parkowania ani nie upoważniają rady miasta do wprowadzenia takiego wyłączenia.

W skarżonej uchwale doszło także do naruszenia art. 13b ust. 4 w zw. z art. 13b ust. 6 pkt. 2 u.d.p., jako że rada miasta nie posiada upoważnienia do obciążania wnioskodawcy kosztami utworzenia zastrzeżonego miejsca postojowego w strefie płatnego parkowania, a co nastąpiło w § 11 ust. 3 załącznika do uchwały. Organizację ruchu winien realizować na własny koszt zarządca ruchu.

Rada Miejska Kalisza przekroczyła również zakres ustawowego upoważnienia uznając w § 12 ust. 3 załącznika do uchwały, że nie umieszczenie dowodu opłaty za parkowanie w określonym miejscu samochodu spowoduje nałożenia na właściciela opłaty dodatkowej, wprowadzając tym samym niedopuszczalne domniemanie, że nie umieszczenie karty w określonym miejscu pojazdu jest równoznaczne z nieuiszczeniem opłaty parkingowej. Tymczasem nie istnieje ustawowe upoważnienie dla rady miasta do pobierania opłat dodatkowych z innego tytułu aniżeli nieuiszczenie opłaty za parkowanie w strefie.

Do przekroczenia zakresu ustawowego upoważnienia, zdaniem Prokuratora, doszło także, poprzez rozszerzenie - w § 13 ust. 2 załącznika do uchwały oraz w ust. 1 pkt. 12 uchwały w brzemieniu nadanym uchwałą XII/114/2015 – katalogu podstaw do pobierania opłat za wydanie identyfikatorów i abonamentów strefy płatnego parkowania. Ustawodawca nie przyznał bowiem radzie miasta kompetencji do ustanowienia opłat za wydanie duplikatu abonamentu, identyfikatora czy innego dokumentu potwierdzającego posiadanie określonych uprawnień. Opłata za czynność wydania duplikatu nie może być uznana za tożsamą z opłatą abonamentową czy ryczałtową, bądź jej część składową, gdyż w opłacie abonamentowej czy ryczałtowej chodzi wyłącznie o opłatę za parkowanie w strefie, z tą różnicą, że w formie abonamentu lub ryczałtu.

Kolejna nieprawidłowość w zaskarżonej uchwale odnosi się, w ocenie Prokuratora, do określenia trybu egzekwowania nie zapłaconych opłat dodatkowych w § 14 ust. 5 załącznika do uchwały, co wynika bezpośrednio z art. 40d ust. 2 u.d.p. Rada Miejska Kalisza wprowadziła także w § 17 załącznika do uchwały, wbrew udzielonemu upoważnieniu, tryb reklamacyjny w sytuacji wymierzenia opłaty dodatkowej, mimo że żaden przepis ustawy o drogach publicznych nie stanowi umocowania dla takiej regulacji. W szczególności regulacja ta, w ocenie Prokuratora, nie mieści się w pojęciu „sposobu pobierania opłat”, które oznacza określony tryb postępowania pozwalający na osiągnięcie celu, jakim jest uiszczenie przez parkującego należnej opłaty za postój w strefie.

Natomiast § 9 ust. 1 załącznika do uchwały, który ogranicza krąg podmiotów uprawnionych do wykupienia identyfikatora strefy płatnego parkowania i uiszczenia opłaty zryczałtowanej za parkowanie do osób zameldowanych na stałe lub czasowo w granicach strefy przez okres powyżej roku, narusza – jak uznał Prokurator – art. 2 i art. 32 Konstytucji RP. Kryterium w postaci zameldowania w strefie płatnego parkowania, narusza konstytucyjną zasadę równości wyrażoną w art. 32 ustawy zasadniczej. Uregulowanie to prowadzi do niezgodnego z prawem różnicowania mieszkańców strefy płatnego parkowania zarówno wobec innych mieszkańców miasta, jak i wzajemnie wobec siebie z uwagi na zameldowanie przez okres powyżej roku.

W odpowiedzi na skargę Rada Miejska Kalisza wniosła o jej oddalenie, niezgadzając się z argumentacją Prokuratora. Rada podała, że § 3 ust. 3 załącznika do uchwały został wprowadzony ze względu na możliwość wystąpienia trudnych warunków pogodowych występujących w okresie zimowym, które uniemożliwiłyby nawet określenie obszaru wyznaczonego w strefie płatnego parkowania. Takie postanowienia są powszechnie stosowane w uchwałach innych miast. Z kolei rozwiązanie przyjęte w § 11 ust. 3 załącznika do uchwały wynika z faktu, że zarządca drogi nie świadczy usług fizycznego malowania oznakowania poziomego i nie pobiera z tego tytułu opłat. Odnosząc się do zarzutu naruszenia przepisów, poprzez wprowadzenie w § 12 ust. 3 załącznika do uchwały zapisu, zgodnie z którym niedopełnienie obowiązku umieszczenia za przednią szybą wewnątrz pojazdu dowodu uiszczenia opłaty za postój pojazdów, powoduje nałożenia na właściciela pojazdu samochodowego opłaty dodatkowej, Rada sprecyzowała jedynie środek dyscyplinujący użytkowników strefy, o charakterze wykonawczym do określenia

sposobu poboru opłaty, co zwiększa efektywność przeprowadzenia kontroli w zakresie realizacji obowiązku ponoszenia opłat za parkowanie. Rada Miejska Kalisza podała także, że opłata za wydanie duplikatu dokumentów nie stanowi części składowej ani nie jest tożsama z wniesieniem opłaty zryczałtowanej za postój.

W dalszej kolejności Rada wskazała, że zapis zawarty w § 14 ust. 5 załącznika do uchwały ma charakter informacyjny, a kwestię egzekucji opłat reguluje wprost art. 40d ust. 2 u.d.p. Z kolei wprowadzone w § 17 załącznika do uchwały postępowanie reklamacyjne ma na celu przyznanie podmiotowi zobowiązanemu do poniesienia opłaty dodatkowej możliwości udzielenie wyjaśnień, co może doprowadzić do uniknięcia konieczności wszczęcia postępowania egzekucyjnego i jest w interesie tego podmiotu. Chodzi tu głównie o możliwość zweryfikowania posiadania przez kierowcę opłaty za postój w przypadku, gdy nie była ona prawidłowo umieszczona. Na koniec Rada Miejska podniosła, że wprowadzenie opłaty abonamentowej dla osób, które są zameldowane w strefie płatnego parkowania było zasadne, gdyż najważniejszym celem wprowadzenia strefy było ograniczenie postoju pojazdów samochodowych i wprowadzenie preferencji dla komunikacji zbiorowej. Poszerzenie kręgu uprawnionych do dalszych użytkowników drogi nie gwarantuje zachowania tego celu. Jest to także rozwiązanie powszechnie stosowane w innych miastach.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu zważył, co następuje:

Skarga okazała się zasadna w części.

Przedmiotem kontroli w niniejszej sprawie jest uchwała Rady Miejskiej Kalisza nr XXIX/389/2012 z dnia 29 listopada 2012 r. w sprawie ustalenia Strefy Płatnego Parkowania, wprowadzenia opłat za parkowanie pojazdów samochodowych w Strefie Płatnego Parkowania i sposobu ich pobierania (Dz. Urz. Woj. Wlkp. z dnia 10 stycznia 2013 r., poz. 369).

Zaskarżona uchwała wydana została między innymi na podstawie art. 13b ust. 3 u.d.p., zgodnie z którym rada gminy (rada miasta) na wniosek wójta (burmistrza, prezydenta miasta), zaopiniowany przez organy zarządzające drogami i ruchem na drogach, może ustalić strefę płatnego parkowania. Nie budzi przy tym wątpliwości, że przedmiotowa uchwała Rady Miejskiej Kalisza ma charakter aktu prawa miejscowego.

Art. 87 ust. 2 Konstytucji RP akty prawa miejscowego zalicza do źródeł prawa powszechnie obowiązującego na obszarze działania organów, które je ustanowiły. Według art. 94 Konstytucji RP, akty prawa miejscowego mogą być stanowione przez organy samorządu terytorialnego oraz organy administracji rządowej na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie. Ustawa określa też zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego. Ponadto art. 7 Konstytucji RP wskazuje, że organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa.

Z przedstawionych uregulowań wynika, że zakres i treść prawa miejscowego uwarunkowana jest normami ustalonymi w aktach wyższego rzędu. Podstawą prawną stanowienia aktów prawa miejscowego jest bowiem upoważnienie zawarte w ustawie co przesądza o ich zależności, w stosunku do aktów normatywnych wyższej rangi, pozycji w hierarchii źródeł prawa. Każdorazowo zatem, w akcie rangi ustawowej, musi być zawarte upoważnienie (delegacja) dla rady gminy do podjęcia aktu prawa miejscowego. Zasada ta znajduje potwierdzenie w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2011 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm., dalej: „u.s.g.”). Przy ocenie aktu prawa miejscowego należy mieć zatem na względzie, że akt ten nie może naruszać nie tylko regulacji ustawy zawierającej delegację do jego ustanowienia ale również przepisów Konstytucji RP oraz innych ustaw pozostających w pośrednim lub bezpośrednim związku z regulowaną materią. Wszelkie normy dotyczące konstytucyjnych praw i wolności człowieka zastrzeżone są wyłącznie dla ustaw nie mogą być regulowane aktami niższego rzędu.

W doktrynie wskazuje się, że upoważnienie do stanowienia aktów prawa miejscowego może przybrać postać delegacji szczególnej lub generalnej. Szczegółowe upoważnienie ustawowe określa materię, która może być przedmiotem regulacji w drodze aktu prawa miejscowego i organy kompetentne do jego wydania. Najczęściej upoważnienie to dotyczy materii, która jest ogólnie uregulowana w ustawie, a organom terenowym pozostawione zostaje uregulowanie kwestii szczegółowych.

Ponadto zgodnie z § 135 rozporządzenia ZTP w uchwale i zarządzeniu zamieszcza się przepisy prawne regulujące wyłącznie sprawy z zakresu przekazanego w przepisie, o którym mowa w § 134 pkt. 1, oraz sprawy należące do zadań lub kompetencji podmiotu, o których mowa w § 134 pkt. 2 tego rozporządzenia.

Wskazać trzeba, że zakres regulacji zaskarżonej uchwały wynika z art. 13b ust. 3 i ust. 4 u.d.p., który przewiduje, że rada gminy (rada miasta) może ustalić strefę płatnego parkowania. Rada gminy (rada miasta), ustalając strefę płatnego parkowania:

- 1) ustala wysokość stawek opłaty, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt. 1 u.d.p., z tym że opłata za pierwszą godzinę postoju pojazdu samochodowego nie może przekraczać 3 zł;
- 2) może wprowadzić opłaty abonamentowe lub zryczałtowane oraz zerową stawkę opłaty dla niektórych użytkowników drogi;
- 3) określa sposób pobierania opłaty, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt. 1 u.d.p.

Zgodnie natomiast z art. 13f ust. 1 i ust. 2 u.d.p. za nieuiszczenie opłat, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt. 1 u.d.p., pobiera się opłatę dodatkową. Rada gminy (rada miasta) określa wysokość opłaty dodatkowej, o której mowa w ust. 1, oraz sposób jej pobierania. Wysokość opłaty dodatkowej nie może przekroczyć 50 zł.

Rada gminy nie ma prawa do stanowienia aktów prawa miejscowego regulujących zagadnienia inne niż wymienione w powyższych przepisach ani też podejmowania regulacji w inny sposób niż wskazany przez ustawodawcę, gdyż oznaczałoby to wykroczenie poza zakres delegacji ustawowej. Uchwalając akt prawa miejscowego, w oparciu o normę ustawową, organ stanowiący musi ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu. Organ stanowiący ma obowiązek ścisłej interpretacji normy upoważniającej, nie może domniemywać swej kompetencji, dokonywać wykładni rozszerzającej czy wyprowadzać kompetencji w drodze analogii. Odstąpienie od wskazanych reguł narusza związek formalny i materialny pomiędzy aktem wykonawczym a ustawą, co z reguły stanowi istotne naruszenie prawa.

W pierwszej kolejności za niezgodny z prawem uznać należy zapis Regulaminu Strefy Płatnego Parkowania w Kaliszu, stanowiącego załącznik do uchwały XXIX/389/2012 (zob. § 4 tej uchwały), który przewiduje obciążenie osoby ubiegającej się o uzyskanie indywidualnego zezwolenia Strefy Płatnego Parkowania (dalej: „SPP”) kosztami oznakowania i likwidacji wydzielonego – na prawach wyłączności - miejsca postojowego. Zgodnie z § 11 ust. 3 zdaniem drugim Regulaminu SPP oznakowanie zastrzeżonego, wydzielonego miejsca postojowego (koperty) na prawach wyłączności i jego likwidacji następuje na koszt ubiegającego się o uzyskanie indywidualnego zezwolenia SPP. Tymczasem w myśl § 11

rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 23 września 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków zarządzania ruchem na drogach oraz wykonywania nadzoru nad tym zarządzaniem (Dz. U. z 2003 r. Nr 177, poz. 1729) organizację ruchu, w szczególności zadania techniczne polegające na umieszczaniu i utrzymaniu znaków drogowych, urządzeń sygnalizacji świetlnej, urządzeń sygnalizacji dźwiękowej oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu realizuje na koszt własny zarządca drogi. Zgodnie z art. 13b ust. 4 u.d.p. rada miejska posiada ustawowe upoważnienie do wprowadzenia opłaty abonamentowej w odniesieniu do zastrzeżonych miejsc postojowych w strefie płatnego parkowania w celu korzystania z nich na prawach wyłączności w określonych godzinach lub całodobowo (art. 13b ust. 6 pkt 2 u.d.p.). Rada miejska nie ma jednakże ustawowego upoważnienia do katagorycznego decydowania, kto jest podmiotem zobowiązanym do pokrycia kosztów utworzenia (likwidacji) takiego miejsca. W tym zakresie zatem załącznik do skarżonej uchwały narusza przepisy ustawowe.

Nie znajduje także oparcia w art. 13b ust. 4 u.d.p. wprowadzony w Regulaminie SPP wymóg uiszczenia pełnej opłaty w przypadku utraty lub kradzieży identyfikatora SPP dla mieszkańca, abonamentu SPP, bądź identyfikatora SPP dla osoby niepełnosprawnej, przewidziany w § 13 ust. 2 tegoż regulaminu. Stosownie do tego zapisu Regulaminu SPP w razie utraty lub kradzieży identyfikatora SPP dla mieszkańca, abonamentu SPP, identyfikatora SPP dla osoby niepełnosprawnej, Biuro Obsługi SPP nie zwraca kosztów za niewokorzystany okres ważności, a nowe wydaje się za pełną opłatą. Takie uregulowanie omawianej materii prowadzi do tego, że na określonych użytkowników drogi może zostać nałożona opłata dodatkowa, ponad już uiszczoną przez nich opłatę o charakterze zryczałtowanym bądź abonamentowym, z tytułu okoliczności od tych użytkowników niezależnych – jak utrata lub kradzież dokumentu wykazującego powyższe uprawnienia – w żaden sposób niezwiązanych z okolicznością parkowania pojazdów w SPP, która to okoliczność stanowi przecież istotę wprowadzonych opłat. Opłata, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt. 1 u.d.p., także ta, której zostaje nadany charakter zryczałtowanym bądź abonamentowym, ponoszona jest za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania. Oznacza to, że rada gminy (rada miasta) ustalając strefę płatnego parkowania, w tym wprowadzając tę opłatę, nie może jej ustanowić z jakiegokolwiek innego tytułu, niż właśnie – z tytułu parkowania pojazdu samochodowego na drodze publicznej w strefie płatnego parkowania. Nie

znajduje zatem uzasadnienia, pozostając przy analizowanej regulacji, także i to, aby w przypadku utraty lub kradzieży identyfikatora SPP dla mieszkańca, abonamentu SPP bądź identyfikatora SPP dla osoby niepełnosprawnej, użytkownikowi, który korzystał z uprawnień stwierdzonych w tych dokumentach - zwłaszcza w przypadku, gdy użytkownik ten nie zamierza już kontynuować tego stanu rzeczy – nie były zwracane koszty za niewykorzystany okres ważności. Również to rozwiązanie, przewidziane w § 13 ust. 2 Regulaminu SPP, powoduje, że rzeczona opłata, w pozostałej do wykorzystania wysokości, nie jest pobierana za parkowanie pojazdu samochodowego w SPP. Powyższe powoduje konieczność stwierdzenia nieważności § 13 ust. 2 załącznika do uchwały XXIX/389/2012 w jego całokształcie, jako naruszającego przepisy ustawowe.

Zasługiwał też na uwzględnienie kolejny zarzut podniesiony przez Prokuratora, a dotyczący określenia trybu egzekucji opłat dodatkowych. W § 14 ust. 5 załącznika do zaskarżonej uchwały Rada Miejska Kalisza zawarła zapis, zgodnie z którym nieuiszczone opłaty dodatkowe podlegają egzekucji administracyjnej wraz z należnymi kosztami. Stwierdzić zatem trzeba, że wskazywanie sposobu egzekucji należności z tytułu opłat dodatkowych nie należy do kompetencji rady gminy (rady miasta). Uregulowanie tej materii stanowi wyjście poza zakres upoważnienia ustawowego, albowiem art. 13f ust. 2 u.d.p. - będący podstawą prawną do podjęcia zaskarżonej uchwały w omawianym obecnie zakresie - nie upoważnia organu samorządowego do ustanawiania trybu dochodzenia należności z tytułu opłat dodatkowych, a jedynie do określenia wysokości i sposobu jej pobierania. Tryb egzekucji opłaty dodatkowej został natomiast uregulowany w art. 40d ust. 2 u.d.p., zgodnie z którym opłaty, o których mowa w art. 13f ust. 1 u.d.p. wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie podlegają przymusowemu ściągnięciu w trybie określonym w przepisach ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Podkreślenia wobec tego wymaga, że powtórzenie w akcie prawa miejscowego - czyli akcie podustawowym - treści regulacji ustawowej należy ocenić również, jako naruszające zasady prawidłowej techniki legislacyjnej (art. 2 Konstytucji RP ustanawiający zasadę demokratycznego państwa prawnego oraz § 137 rozporządzenia ZTP; por. np. wyroki TK z dnia 11 grudnia 2000 r., sygn. akt U 2/00, OTK 2000, nr 8, poz. 296; z dnia 8 października 2002 r., sygn. akt K 36/00, OTK-A 2002, nr 5, poz. 63; z dnia 14 października 2002 r., sygn. akt U 4/01, OTK-A 2002, nr 5, poz. 64 oraz z dnia 24 marca 2003 r., sygn. akt P 14/01, OTK-A

2003, nr 3, poz. 22), mogące prowadzić do tego, że organy stosujące prawo będą w drodze interpretacji nadawać tym powtórzeniom nowe znaczenie normatywne, odmienne od znaczenia przepisu powtarzanego i w obrocie prawnym znajdą się przepisy wyrażające nie to, co było intencją ustawodawcy (por. np. uchwałę SN z dnia 26 listopada 1993 r., sygn. akt III CZP 63/93, OSNC 1994, nr 6, 132; wyrok SN z dnia 8 maja 1970 r., sygn. akt I CR 48/70, OSNC 1971, nr 4, poz. 65). Takie powtórzenie jest co do zasady niedopuszczalne i stanowi rażące naruszenie prawa (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 30 czerwca 2011 r., sygn. akt IV SA/Po 431/11, CBOSA).

W orzecznictwie sądów administracyjnych sformułowany został pogląd o możliwości powtórzenia zapisów ustawowych w akcie prawa miejscowego ale z tym zastrzeżeniem, że powtórzenie to miałoby formę przytoczenia treści in extenso i nastąpiłoby z jednoczesnym powołaniem się na konkretny, powtarzany przepis ustawy (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 31 listopada 2006 r., sygn. akt II SAWr 745/06, CBOSA). Niemniej, przyjmując dopuszczalność powtórzeń na wskazanych powyżej warunkach, uznać należy, iż kontrolowana uchwała ich nie spełnia.

W powyższym zakresie skarga Prokuratora okazała się zasadna.

Sąd nie stwierdził istotnego naruszenia prawa w pozostałych zaskarżonych przepisach uchwały XXIX/389/2012.

W szczególności nie narusza w ten sposób prawa § 17 Regulaminu SPP, który umożliwia weryfikację opłaty dodatkowej. Tego rodzaju regulacja zawarta w akcie prawa miejscowego nie zmienia treści ustawy (art. 13f ust. 1 u.d.p.). Opłata dodatkowa powstaje z mocy prawa i ustawodawca nie przewidział wobec niej żadnych środków odwoławczych. Dopiero na etapie postępowania egzekucyjnego prowadzonego w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (tekst jedn. Dz. U. z 2014 r., poz. 1619 ze zm.), wszczętego po uprzednim doręczeniu zobowiązanemu upomnienia, możliwe jest wniesienie zarzutu, którego podstawę może stanowić m.in. nieistnienie obowiązku. Przepis ustanawiający procedurę reklamacyjną nie ingeruje w powyższe prawo zobowiązanego do obrony. Nie budzi zaś wątpliwości, że procedura reklamacyjna daje zobowiązanemu do wniesienia opłaty dodatkowe możliwości udzielenia wyjaśnień względem podmiotu pobierającego opłaty, co może doprowadzić do uniknięcia konieczności wszczynania postępowania egzekucyjnego. Przepis uchwały

wprowadzający procedurę reklamacyjną nie tworzy żadnych władczych uprawnień organu pobierającego opłaty.

Sąd oddalając skargę w zakresie § 17 załącznika do uchwały XXIX/389/2012 podziela pogląd prezentowany w orzecznictwie sądów administracyjnych, że taka regulacja, wprowadzająca w istocie możliwość zwrócenia się przed wszczęciem postępowania egzekucyjnego o udzielenie wyjaśnień w kwestii istnienia obowiązku zapłaty należności za parkowanie, jest zgodna z prawem (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 11 stycznia 2005 r., sygn. akt III SA/Wa 822/04 oraz wyrok NSA z dnia 9 sierpnia 2012 r., sygn. akt I OSK 610/12, CBOSA) i mieści się w granicach upoważnienia ustawowego do określenia w uchwale sposobu pobierania opłaty (por. wyrok NSA z dnia 9 sierpnia 2012 r., sygn. akt I OSK 1154/12, CBOSA). Przewidziane w uchwale postępowanie reklamacyjne jest w interesie adresata działań administracji, umożliwiając mu przed wszczęciem postępowania egzekucyjnego wyjaśnienie ewentualnych wątpliwości co do istnienia obowiązku uiszczenia opłaty. Postępowanie reklamacyjne nie ma charakteru postępowania administracyjnego. Nie narusza zasady legalizmu ani dwuinstancyjności. Możliwość skorzystania z postępowania reklamacyjnego nie prowadzi do zmiany zasad dotyczących sposobu powstania i egzekucji opłaty za parkowanie, wyczerpanie tego trybu nie stanowi warunku umożliwiającego wniesienie zarzutów w postępowaniu egzekucyjnym.

Mając na uwadze powyższe uznać trzeba, że § 17 załącznika do skarżonej uchwały nie może być uznany za naruszający prawo.

Na tle ostatnio poczynionych uwag nie zasługuje także na uwzględnienie zarzut skierowany wobec § 12 ust. 3 załącznika do uchwały XXIX/389/2012. Przepis ten przewiduje, że niedopełnienie obowiązku określonego w ust. 2 tegoż § powoduje nałożenie na właściciela pojazdu samochodowego lub posiadacza pojazdu parkującego w SPP opłaty dodatkowej, której wysokość określona jest w § 3 uchwały. Z kolei § 12 ust. 2 załącznika do zaskarżonej uchwały, do którego przepis ten się odwołuje, stanowi, że dowody uiszczenia opłaty za parkowanie: bilety parkingowe SPP, identyfikatory SPP dla mieszkańca, abonamenty SPP, indywidualne zezwolenia SPP, identyfikatory SPP dla osoby niepełnosprawnej, karty postojowe SPP, muszą być umieszczone za przednią szybą, wewnątrz pojazdu, niezwłocznie po jego zaparkowaniu, w sposób umożliwiający ich odczytanie bez jakichkolwiek wątpliwości co do ich treści i ważności.

Wbrew twierdzeniom Prokuratora powyższy zapis skarżonej uchwały nie prowadzi do rozszerzenia definicji pojęcia „nieuiszczenie/niewniesienie opłaty za parkowanie”, poza znaczenie ustawowe. Nie budzi bowiem wątpliwości, że w świetle art. 13f ust. 1 u.d.p. opłatę dodatkową pobiera się za nieuiszczenie opłaty, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt. 1 u.d.p. Także w Regulaminie SPP Rada Miejska Kalisza wprost wskazała, że opłata dodatkowa jest to opłata za nieuiszczenie opłaty za parkowanie (zob. § 2 pkt. 12). Zdaniem Sądu kwestionowane przez Prokuratora zapisy w istocie odnoszą się do kwestii dowodowych, to jest do problematyki wykazania przez parkującego pojazd samochodowy w SPP uiszczenia wymaganej z tego tytułu opłaty. Nałożenie w tym względzie na ów podmiot obowiązku umieszczenia dowodu uiszczenia rzeczony opłaty za przednią szybą zaparkowanego pojazdu nie tylko bezpośrednio służy temu celowi, lecz także umożliwia skontrolowanie tego faktu przez zarząd drogi, a w przypadku jego braku – zarządcę drogi. W razie braku takiego rozwiązania, jak przyjęte w skarżonej uchwale, kontrola uiszczenia opłaty za parkowanie byłaby w zasadzie niemożliwa i zarząd drogi (zarządca drogi), który uprawniony jest do jej pobrania, straciłby efektywny sposób egzekwowania jej uiszczenia. Nie oznacza to jednak, że na podmiot parkujący pojazd samochodowy w SPP nałożona zostaje opłata dodatkowa wyłącznie z uwagi na niedopełnienie obowiązku umieszczenia za przednią szybą tak zaparkowanego pojazdu dowodu uiszczenia należnej z tego tytułu opłaty, jak zdaje się postrzegać to Prokurator. Fakt nieokazania w tak określony sposób dowodu uiszczenia opłaty za parkowanie wskazuje, że opłata ta nie została uiszczona. Natomiast w sytuacji, gdyby zaparkowanie danego pojazdu w SPP mimo to było należycie opłacone, podmiot, który pojazd ten zaparkował może skorzystać z trybu reklamacyjnego przewidzianego w § 17 załącznika do zaskarżonej uchwały.

Nie znajduje także uzasadnienia zarzut naruszenia art. 2 i art. 32 Konstytucji RP przez § 9 ust. 1 załącznika do uchwały XXIX/389/2012.

Odnosząc się do ostatnio wspomnianego zarzutu w pierwszej kolejności wskazać trzeba, że z przepisów ustawy o drogach publicznych wynika generalna zasada odpłatności za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania (art. 13 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 13b ust. 1 u.d.p.), z zastrzeżeniem ustalenia tej strefy przez radę gminy (radę miasta; art. 13b ust. 3 u.d.p.), od której to zasady - w drodze wyjątku - właściwa rada gminy (rada miasta) może wprowadzić odstępstwa, bądź wobec której może ustanowić

przywileje. Rozwiązanie przyjęte w tym względzie w zaskarżonym § 9 ust. 1 załącznika do uchwały XXIX/389/2012 znajduje oparcie w art. 13b ust. 4 pkt. 2 u.d.p., zgodnie z którym rada gminy (rada miasta) ustalając strefę płatnego parkowania może wprowadzić opłaty abonamentowe lub zryczałtowane oraz zerową stawkę opłaty dla niektórych użytkowników drogi. Ustawodawca nie wprowadził przy tym kryteriów, jakimi obowiązana jest kierować się rada gminy (rada miasta) przy doborze użytkowników drogi uprawnionych do korzystania z preferencyjnych zasad ponoszenia opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania, pozostawiając w tym zakresie swobodę radzie gminy (radzie miasta). Oznacza to, że rada gminy (rada miasta) może działać w tym zakresie na zasadzie uznaniowości, jednakże w granicach wyznaczonych przez ustawodawcę co do celu, jakim generalnie służy wprowadzenie opłat za parkowanie. Stosownie bowiem do art. 13b ust. 2 u.d.p. strefę płatnego parkowania ustala się na obszarach charakteryzujących się znacznym deficytem miejsc postojowych, jeżeli uzasadniają to potrzeby organizacji ruchu, w celu zwiększenia rotacji parkujących pojazdów samochodowych lub realizacji lokalnej polityki transportowej, w szczególności w celu ograniczenia dostępności tego obszaru dla pojazdów samochodowych lub wprowadzenia preferencji dla komunikacji zbiorowej.

Rada Miejska Kalisza przyjęła wobec tego - w § 9 ust. 1 załącznika do zaskarżonej uchwały – że uprawnienie do wykupienia identyfikatora SPP dla mieszkańca posiada właściciel, współwłaściciel lub inna osoba mająca tytuł prawny do pojazdu zameldowana na pobyt stały lub czasowy powyżej roku przy ulicy, która znajduje się w SPP.

Powyższe unormowanie jest jednoznaczne i nie budzi wątpliwości w świetle przepisów prawa regulujących funkcjonowanie dróg publicznych, zwłaszcza w świetle wspomnianego celu, o którym stanowi art. 13b ust. 2 u.d.p. – co nie było zresztą przez Prokuratora kwestionowane. Ważnym ograniczeniem, które wymaga natomiast dodatkowego rozważenia, są normy Konstytucji RP, określające podstawowe zasady prawa stanowionego przez organy państwa prawnego. W tym miejscu należy zatem odnieść się do podnoszonego przez stronę skarżącą zarzutu naruszenia norm zawartych w art. 2 i art. 32 Konstytucji RP oraz stwierdzić, że brak jest jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, że analizowane unormowanie zaskarżonej uchwały Rady Miejskiej Kalisza narusza przywołane przepisy ustawy zasadniczej.

Jeśli chodzi o zasadę równości wyrażoną w art. 32 Konstytucji RP, należy zauważyć, iż przyjęta przez Konstytucję formuła równości wobec prawa mieści się w ogólnym, opisowym pojęciu równości jako przynależności danych podmiotów do tej samej klasy, którą wyróżniamy z punktu widzenia cechy uznanej za istotną, i nie jest tożsama z pojęciem identyczności. O znaczeniu konstytucyjnej zasady równości wypowiadał się już wielokrotnie Trybunał Konstytucyjny, zaznaczając, iż wynika z niej dla ustawodawcy obowiązek równego traktowania obywateli. Trybunał Konstytucyjny podkreślał jednakże, że nie ma bezwzględnej równości obywateli. Z zasady równości wynika nakaz jednakowego traktowania wszystkich obywateli w obrębie określonej klasy (kategorii). Wszystkie podmioty charakteryzujące się w równym stopniu daną cechą istotną (relewantną) powinny być potraktowane równo, a więc według jednakowej miary, bez zróżnicowań zarówno dyskryminujących, jak i faworyzujących (orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 grudnia 1994 r., sygn. akt K 3/94, OTK w 1994 r., cz. II, s. 141-142; patrz także orzeczenia w sprawach sygn. akt U 7/87 i K 8/91). Trybunał Konstytucyjny konsekwentnie wypowiada się, że zasada równości nie ma charakteru bezwzględnie obowiązującego w tym znaczeniu, iż zrównuje sytuację wszystkich podmiotów ze względu na cechy, jakimi się charakteryzują. Zasada równości wymaga bowiem, aby podmioty traktowane były w równym stopniu równo, jeśli charakteryzują się daną cechą. Równość oznacza zatem - według Trybunału - także akceptację różnego traktowania przez prawo różnych podmiotów. Wynika to z faktu, że równe traktowanie przez prawo tych samych podmiotów pod pewnymi względami, oznacza z reguły różne traktowanie tych samych podmiotów pod innymi względami (orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 kwietnia 1994 r., OTK w 1994, cz. I, s. 55). Podobnie Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 6 lutego 2002 r. (sygn. akt SK 11/01, OTK-A 2002/1/2) stwierdził, że istotą zasady równości wobec prawa nie jest traktowanie wszystkich jednakowo, a tylko - równe traktowanie określonej grupy obywateli, wyróżnionej ze względu na cechę prawnie relewantną (podobnie w wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 7 czerwca 2004 r., sygn. akt P 4/03, OTK-A 2004/6/55, czy też w wyroku Trybunału z dnia 10 kwietnia 2002 r., sygn. akt K 26/00, OTK-A 2002/2/18). W wyroku z dnia 24 czerwca 1998 r. (sygn. akt K 3/98, OTK 1998/4/52), Trybunał wyraźnie wskazał, że sprawą podstawową dla oceny dochowania zasady równości jest ustalenie cechy istotnej, z uwagi na którą przepisy prawa dokonały zróżnicowania sytuacji prawnej swoich adresatów. Zdaniem Trybunału Konstytucyjnego różnicowanie sytuacji

prawnej obywateli jest wtedy sprzeczne z Konstytucją, jeżeli traktuje się w sposób różny podmioty lub sytuacje podobne, a takie różnice traktowania nie znajdują należytego uzasadnienia konstytucyjnego (patrz także orzeczenie TK z dnia 16 grudnia 1997 r., sygn. akt K 8/97, OTK ZU nr 5-6/1997, s. 502). Jeżeli określona norma prawna traktuje odmiennie adresatów, którzy odznaczają się określoną cechą wspólną, wówczas mamy do czynienia z odstępstwem od zasady równości. Odstępstwo takie nie jest tożsame z naruszeniem art. 32 Konstytucji. Niezbędna staje się wówczas ocena przyjętego kryterium zróżnicowania. Równość wobec prawa to także zasadność wybrania takiego, a nie innego kryterium różnicowania podmiotów prawa (zob. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 maja 1998 r., sygn. akt U 17/97, OTK 1998 nr 3, poz. 34).

Mając na względzie przedstawione poglądy należy jednoznacznie stwierdzić, że zaskarżona uchwała Rady Miejskiej Kalisza, w omawianej obecnie części, nie narusza zasady równości wyrażonej w art. 32 Konstytucji RP. Nie różnicuje ona bowiem w prawach mieszkańców strefy płatnego parkowania. Nie powinno przy tym budzić wątpliwości, że mieszkańcy SPP różnią się od pozostałych mieszkańców danego miasta cechą istotną (relewantną), jaką jest posiadanie adresu zamieszkania w obszarze strefy ograniczonego parkowania. Nie powoduje także zastrzeżeń użyty przez Radę Miejską Kalisza wyznacznik tej cechy w postaci zameldowania na pobyt stały lub czasowy powyżej roku przy ulicy, która znajduje się w SPP. Zwłaszcza dodatkowe zastrzeżenie, aby zameldowanie na pobyt czasowy trwało powyżej roku, w ocenie tut. Sądu, jest konieczne celem odróżnienia osób, które faktycznie zamieszkują w strefie płatnego parkowania od osób, które meldują się na pobyt czasowy w tej strefie w innych celach, które to cele nie zasługują na uwzględnienie przy udzielaniu przywołanej preferencji.

Należy zauważyć, że udzielenie uprawnień zbyt szerokiemu kręgowi podmiotów, nie pozwoliłoby na osiągnięcie celu, jakemu służy strefa płatnego parkowania, to jest zwiększenia rotacji parkujących pojazdów samochodowych. Nie służyłoby to również realizacji lokalnej polityki transportowej, w szczególności w zakresie ograniczenia dostępności strefy dla pojazdów samochodowych oraz wprowadzania preferencji dla komunikacji zbiorowej.

Powyższe stanowisko znajduje także wsparcie w wyrażonej w art. 84 Konstytucji RP zasadzie, że każdy jest obowiązany do ponoszenia ciężarów i świadczeń publicznych, w tym podatków, określonych w ustawie. Bezspornie, opłata

za parkowanie na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania jest rodzajem daniny publicznej (zob. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 10 grudnia 2002 r., sygn. akt P 6/02, OTK-A 2002/7/91). Podkreślić przy tym trzeba, że w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego dopuszcza się przyjęcie regulacji o charakterze prewencyjnym, opartych na logice i doświadczeniu życiowym. W wyroku z dnia 11 grudnia 2001 r., w sprawie o sygn. akt SK 16/00, Trybunał stwierdził: „cel zaskarżonej regulacji rysuje się wyraziście. Chodzi o to, by z punktu widzenia nabywcy pozbawić ekonomicznego sensu wszelkie działania polegające na fałszowaniu faktur VAT lub wchodzeniu w porozumieniu ze zbywcą, który miałby niszczyć kopie faktur i nie płacić wynikających z nich zobowiązań (...) Zaskarżona regulacja ma więc znaczenie prewencyjne, ma czynić z góry nieopłacalnymi próby wyłudzenia we wskazany wyżej sposób podatku VAT (...) Przyjęte rozwiązanie jest potwierdzone przez logiczny i znajdujący swoje potwierdzenie w zasadach doświadczenia życiowego związek właściwej ewidencji i przechowywania dokumentów podatkowych oraz wywiązywania się ze zobowiązań na rzecz budżetu państwa” (OTK 2001/8/257).

W konsekwencji nie sposób przyjąć, aby § 9 ust. 1 załącznika do uchwały XXIX/389/2012 naruszał prawo.

Nie zasługuje także na uwzględnienie argumentacja Prokuratora przedstawiona wobec § 3 ust. 3 załącznika do zaskarżonej uchwały. Skoro rada gminy (rada miasta) może wprowadzić strefę płatnego parkowania i określić opłaty, to może także jej nie wprowadzać (w § 13b ust. 3 u.d.p. ustawodawca użył sformułowania „może”, wskazującego na to, że wprowadzenie strefy płatnego parkowania zależy od uznania rady gminy (rady miasta)), a maiore ad minus rada gminy (rada miasta) może określić kiedy strefa nie będzie obowiązywała. Dotyczy to zwłaszcza takich sytuacji, gdy odpada cel ustalenia danej strefy płatnego parkowania z § 13b ust. 2 u.d.p.

Mając powyższe na uwadze Sąd, na podstawie art. 147 § 1 P.p.s.a., orzekł jak w punkcie I. sentencji wyroku. W punkcie II. sentencji wyroku orzeczono na podstawie art. 151 P.p.s.a.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem
Sławomir Rajczak
sekretarz sądowy